

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αριθ. 87.

1836

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 31 Δεκεμβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Διατάγματα. — 1) Περὶ κανονισμῶν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων. — 2) Περὶ ὑποτρόφων ὑποφαισίων διὰ τὰς διδασκαλικὰς θέσεις.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ.

Περὶ τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων καὶ γυμνασίων.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Θ Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Γινώσκοντες πόσον εἶναι ἐπὶ ἀναγκαῖς νὰ εἰσαχθῇ ἡ ἀνάγκουσα τάξις εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια· λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὰς προτάσεις τῆς διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαιδύσεως συζητήσεως ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὰς προτάσεις δὲ τῆς ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀπερασίοσμεν νὰ ἐκδώσωμεν τοὺς ἀκολουθοῦντας κανονισμοὺς διατάττοντες νὰ τεθῶσιν εἰς ἐνέργειαν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς θερινῆς ἐξαμηνίας τοῦ 1837.

Τ Μ Η Μ Α Ι.

Εἶδη τῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 1.

Διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιτημονικὴν, καὶ διὰ τὴν εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβάσαν ἀπαιτούμεναν, προσεῖτε δὲ καὶ διὰ τὸν κοινωνικὸν βίον ἀναγκασιότατην ἐκπαίδευσιν, θέλουσιν ὑφίστασθαι τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ὑπεράνω αὐτῶν τὰ γυμνάσια.

Α.

Περὶ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Τ Μ Η Μ Α ΙΙ.

Γενικοὶ ὅροι.

Ἄρθρ. 2.

Πρώτιστος σκοπὸς τῶν ἑλληνικῶν σχολείων εἶναι νὰ προετοιμάζωσιν διὰ τὰ γυμνάσια, καὶ κατ' αὐτονομίαν μορφώσιν τὸ ἀνεκτικόμενον, ἢ ἑκτασίς, καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας ἀλλὰ συγγένος ἢ ἐν αὐτοῖς ἐκπαιδύσει, πρέπει νὰ ἀποτελῇ καὶ καθ' ἑαυτὴν τι βίον, ὡς πρῶτην μὲν θεωροῦμενον βαθμίδα τῆς ἐπιστημονικῆς μορφώσεως τῆς νεολαίας, ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ παιδὸς καταλλήλου, ὅστις δὲν θέλουσιν μεταθῆ εἰς τὰ γυμνάσια, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἀμέσως εἰς τὸν κοινωνικὸν βίον, ἢ εἰς θέσιν, μὴ ἀπαιτούσαν ἐκπαιδύσειν γυμνασίου καὶ πανεπιστημίου.

Ἄρθρ. 3.

Ἐκαστὸν ἑλληνικὸν σχολεῖον σύγκειται ἀπὸ τρεῖς τάξεις, ἀλλὰ δυνάμειν κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ περιορισθῶσι καὶ εἰς δύο μόνως. Ὅπου ὑφίστανται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλουσιν πάντοτε εἰσθίμει αὐτῶν συννομήνα.

Άρθ. 4.

Σχολεία, εις τὰ ὅποια προσωρινῶς ὄριζονται εἰς μόνον διδάσκαλον, σχηματίζουν μίαν μόνον τάξιν, καὶ εἰς αὐτὴν παραδίδονται τὰ εἰς τὸν §. 8 ὀριζόμενα μαθήματα τῆς κατωτάτης τάξεως τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Άρθ. 5.

Ἐκάστη τάξις ἔχει τὸν ἴδιον αὐτῆς διδάσκαλον ἄλλ' ὅσοις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἀπαιτῆ τοῦτο, δύναται μία τάξις νὰ διαιρεθῆ εἰς δύο, ἢ περισσότερα τμήματα, ὧν ἕκασον νὰ ἔχῃ ἀνά ἓνα διδάσκαλον.

Άρθ. 6.

Ὁ διδάσκαλος τῆς ἀνωτάτης τάξεως προΐσται συγγραμμῶν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, ἔχων τὸν τίτλον σχολάρχου ὡς τοιοῦτος λαμβάνει διαταγὰς ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματείων, καὶ ἀναφέρεται πρὸς αὐτὴν εἰς ὅσα δὲν ἀφοῦσι τὴν ἐφορίαν. Εἰς πόλεις, ὅπου ὄριζονται γυμνάσια, τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διευθύνονται ἀπὸ τοὺς γυμνασιάρχας, ἔχοντας δηλαδὴ τοῦ διδασκαλοῦ τῆς ἀνωτέρας τάξεως τὸν τίτλον καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ σχολάρχου, ἀλλὰ ἐπιτηροῦντος πάντοτε τοῦ γυμνασιάρχου.

Τ Μ Η Μ Α ΙΙΙ.

Περὶ διδασκαλίας εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Άρθ. 7.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλου ἐν γένει διδάσκεισθαι ἐγκυκλοπαιδικῶς τὰ ἀκόλουθα ἀντικείμενα:

Ἡ ἑλληνικὴ μετὰ παραλλήλισμῶν τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν.

Κατήχησις καὶ ἱερὰ ἱστορία

Γεωγραφία καὶ γενικὴ ἱστορία

Καλλιγραφία

Λειτουργικὴ

Ἀρχὴ τῆς φυσικῆς, καὶ φυσικῆς ἱστορίας, μουσικὴ καὶ ζωγραφικὴ

Γαλλικὴ, καὶ ἀρχαί τῆς λατινικῆς δι' ὅσους θέλου μεταβῆ εἰς γυμνάσια.

Άρθ. 8.

Εἰς τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει διαιρεθῆαι ἡ διδασκαλία, ὡς ἀκολουθῶν:

Εἰς τὴν πρώτην τάξιν θέλει παραδιδεσθαι:

1. Τὸ ἐτυμολογικὸν τῆς ἑλληνικῆς κατὰ τὴν παραδεχθεσομένην γραμματικὴν ὡς δὲ κείμενον θέλει χρῆσθαι μετὰ ὁ πρώτος τόμος τῆς εἰσαγωγομένης ἐγκυκλοπαιδείας

2) ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς

3) σύντομος γεωγραφία τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ παραδεχθεσομένον βιβλίον.

4) ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πᾶθη, τὰ κλάσματα, καὶ τὰ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων, καὶ ἰδίως ἡ πρακτικὴ καὶ ἐκ μνημῶν ἀριθμητικὴ

5) Καλλιγραφία κατὰ πρωτότυπα

6) Ἀρχαί τῆς Γαλλικῆς.

θέλου γίνεσθαι καὶ ἀσκήσεις ἀναγνωστικῆς καὶ ἀπαγγελίας

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν

1) Ἑλληνικὴ, τεχνολογία, σύνταξις, διαλεκτοί: ὡς κείμενον ὁ δεύτερος τόμος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας

2) Κατήχησις

3) Παλαιὰ ἱστορία, καὶ ἡ τῆς Ἑλλάδος

4) Γεωγραφία τῆς Εὐρώπης

5) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τὰς μεθόδους μέχρι τῆς Ἀλγέβρας

6) Καλλιγραφία

7) Γαλλικὰ

8) Φυσικὴ ἱστορία ἐξακολουθησις μέχρι τοῦλους.

Εἰς τὴν τρίτην καὶ ἀνωτάτην τάξιν.

1) Ἑλληνικὴ, σύνταξις, καὶ ῥίμαι, καὶ κείμενον τὸ τρίτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας

2) σύνταξις καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν

3) Ἀρχαί ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς

4) ἱστορία τῆς Ρώμης, καὶ τὰ πρόωιστα τῆς μεσσίας καὶ νεωτέρας ἱστορίας

5) Γεωγραφία (τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ κόσμου)

6) Ἀρχαί τῆς ἀλγέβρας καὶ γεωμετρίας

7) Ἀρχαί τῆς λατινικῆς διὰ τοὺς μεταδισομένους εἰς γυμνάσια

8) Γαλλικὰ

9) Ἀρχαί πειραματικῆς φυσικῆς.

Άρθ. 9.

Εἰς τὰ δύο τάξεις ἔχοντα ἑλληνικὰ σχολεῖα θέλει γίνεσθαι ἡ διδασκαλία κατὰ τὴν ἀκολουθοῦν τάξιν:

Εἰς τὴν α' τάξιν θέλει διδάσκεισθαι.

1) Ἡ Ἑλληνικὴ, ἐτυμολογία, σύνθεσις, καὶ διαλεκτοὶ κατὰ τὰ δύο πρώτα μέρη τῆς ἐγκυκλοπαιδείας

2) ἱερὰ ἱστορία, καὶ μετ' αὐτὴν κατήχησις

3) σύντομος γεωγραφία, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἑλλάδος

4) Ἀριθμητικὴ, τὰ τέσσαρα πᾶθη, κλάσματα, καὶ δεκαδικὰ μέχρι τῶν μεθόδων

5) Καλλιγραφία.

Εἰς τὴν β' τάξιν.

1) Ἡ Ἑλληνικὴ, διαλεκτοί, σύνταξις καὶ ῥίμαι κατὰ τὸ τρίτον καὶ τέταρτον μέρος τῆς ἐγκυκλοπαιδείας.

2) σύνταξις, καὶ σύνθεσις εἰς τὴν νέαν Ἑλληνικὴν

3) Ἀρχαί ἀνθρωπολογίας καὶ ἠθικῆς

4) Παλαιὰ ἱστορία Ἑλλάδος καὶ Ρώμης καὶ τὰ γενικώτερα ἐκ τῶν τῆς μεσσίας καὶ νέας ἱστορίας μέχρι τοῦλους.

5) Γεωγραφία Εὐρώπης, καὶ τῶν λοιπῶν τοῦ κόσμου μερῶν μέχρι τοῦλους

6) Ἀριθμητικὴ ἀπὸ τῶν μεθόδων μέχρι τῆς ἀλγέβρας, καὶ ἀρχαί αὐτῆς καὶ τῆς γεωμετρίας

7) Καλλιγραφία.

Θέλου, ἕκτος τοῦτου, διδάσκεισθαι εἰς τὰς δύο ταύτας τάξεις, ὡς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, τὰ τρεῖς ἔχοντα τάξεις, ἡ γαλλικὴ αἱ ἀρχαί τῆς φυσικῆς ἱστορίας, καὶ

της πειραματικής φυσικής, και της λατινικής γλώσσης.

Άρθρ. 10.

Μί την θεωρητικήν διδασκαλίαν της ελληνικής θελει συνδέσθαι και πρακτικήν, βοηθεία βιβλίου ελληνικού, προς ανάγνωσιν βαθμηδόν προοδύοντος, ώστε δι' αυτής να αποκτήσιν οι μαθηταί ὀρθήν ἐκφρασιν εἰς τὴν ἀνάγνωσιν, τὴν ἐπιδειξιότατα τοῦ διηγεῖσθαι, ὅσα ἤκουσαν, τοῦ χαριέντως προφέρειν τεμάχια ἐκστηθίζεμενα, και τοῦ συνθέτειν κατ' ἀρχὰς ἀπλῆς, μετὰ ταῦτα δὲ πολυσυνθέτου, και τέλος συνεχεῖς προτάσεις.

Άρθρ. 11.

Ἡ διδασκαλία της ἱστορίας θελει ἔχει πρώτιστον σκοπὸν νὰ ἐντυπῶνῃ εἰς τὴν μνήμην τῶν μαθητῶν τὰ κυριώτερα συμβάντα, ὀνόματα και χρονολογίας, περιοριζόμενης της διηγήσεως εἰς τὰ ἀναπόφευκα και τὰ τερπνότερα, και ἀποβλεπούσης πάντοτε εἰς τὸ νὰ μορφῶνῃ τὴν εἰς ἐλευθερίαν ἐκθεσιν τῶν ιδιῶν των ἔξιν τῶν μαθητῶν χρωστούσῶν δὲ οἱ διδάσκαλοι νὰ δεικνύουν πάντοτε ἐπὶ γεωγραφικῶν χωρῶν τοὺς τόπους, περὶ ὧν διηγῶνται, νὰ συνδέσῃ δὲ και τὸ μᾶθημα της γεωγραφίας μετ' ἄλλων παντοδαπῶν εἰδήσεων, και ἰδίως ἐς της φυσικῆς ἱστορίας.

Άρθρ. 12.

Εἰς τὸ μᾶθημα της καλλιγραφίας θελει πρὸ πάντων παρατηρεῖσθαι ἡ καθαρά, ἀκριθῆς και ἐλευθερά καθ' ὑπαγόρευσιν γραφή.

Άρθρ. 13.

Εἰς τὴν παραδосιν τῶν ἀνω ἀπαραμηνθέντων ἀντικειμένων προδιορίζονται, διὰ μὲν τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις ἑλληνικὰ σχολεῖα 29, ὥραι διδασκαλίας καθ' ἑβδομάδα εἰς τὴν α' τάξιν, 31 ὥραι εἰς τὴν β', και 32 εἰς τὴν γ', διὰ δὲ τὰ ἔχοντα δύο μόνον τάξεις, 30 εἰς τὴν α', και 32 εἰς τὴν β'.

Άρθρ. 14.

Καθ' ἑκάστην καθημερινὴν προγαίται της διδασκαλίας προπευχῶς, συνισταμένη εἰς ἕνα, ψαλλόμενον, εἴτε ὕψιδιον ὀμοῦ τῶν μαθητῶν εἰς μιαν γενικὴν αἰθουσαν, εἴτε ὕψιδίας τῶν τάξεως εἰς τὴν ἰδίαν αὐτῆς αἰθουσαν της παιδαγωγίας. Τὰς δὲ κυριακάς και ἑορτὰς χρωστούσιν οἱ μαθηταί νὰ παρερισκωνται εἰς τὴν θεῖαν λειτουργίαν εἰς προδιορισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Δι' παραδόσεις ἔχονται τὸ μὲν θέρος ἀπὸ 7 πρὸ μεσημβρίας, και 3 μετὰ μεσημβρίαν, τὸν δὲ χειμῶνα ἀπὸ 8 πρὸ μεσημβρίας, και δευτέρας μετὰ μεσημβρίαν τετραρὴν και σάββατον δὲν ὑπάρχουν μαθήματα μετὰ μεσημβρίαν. Εἰς τὸ διάστημα τῶν ὥρων της ἀναπαύσεως και τῶν ἡμερῶν της διακοπῆς, οἱ μαθηταί δίδονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν διδασκάλων εἰς γυμναστικάς και ἄλλας ασκήσεις. Ἐπὶ τούτῳ θελει παρασκευάζεσθαι ἀνηκόντως ἐντὸς τοῦ καθεστώματος τοῦ σχολεῖου, ἡ και ἄλλοι, ὅσοοι εἴη.

Μόνον τὸ μᾶθημα της ἑλληνικῆς δύναται νὰ διαρκῆ 2 ὥρας κατὰ συνέθειαν, τὰ δὲ ἄλλα πᾶν κατ' ἰδίαν. Τὸ μᾶθημα της Λατινικῆς θελει γίνεσθαι πάντοτε ἀπὸ μεσημβρίας κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν, εἰς τὰ δύνανται οἱ μὴ ἀκρόασιμοι αὐτοῦ ἀναχωρεῖσθαι εὐκτα.

Άρθρ. 15.

Δι' ἑβδομαδιαίας ὥρας θέλουν διατερεῖσθαι εἰς τὰς διαφόρους τάξεις κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον

α.) Εἰς τὰ ἑλληνικά τρεῖς τάξεις ἔχοντα σχολεῖα

Εἰς τὴν πρώτῃν τάξιν·	
Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι.
Διὰ τὴν ἱερὰν ἱστορίαν	2
Γεωγραφίαν	3
Ἀριθμητικὴν	3
Καλλιγραφίαν	2
Φυσικὴν ἱστορίαν	3
Γαλλικὰ	4
	<hr/>
	29 ὥραι

Εἰς τὴν δευτέραν·

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι.
» Κατήχησιν	2
» ἱστορίαν	3
» Γεωγραφίαν	2
» Ἀριθμητικὴν	3
» Καλλιγραφίαν	2
» Φυσικὴν ἱστορίαν	3
» Γαλλικὰ	4
	<hr/>
	31 ὥραι.

Εἰς τὴν τρίτῃν τάξιν.

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12
» Συνθεσιν	3
» Ἀρχαί της ἀνθρωπολογίας ἡ ἠθικῆς.	2
» ἱστορίαν	3
» Γεωγραφίαν	2
» Γεωμετρίαν και φυσικὴν	3
» Γαλλικὰ	4
» Λατινικὰ	3
	<hr/>
	32 ὥραι

β.) Δι' ἑλληνικά δύο τάξεις ἔχοντα σχολεῖα.

Εἰς τὴν πρώτῃν τάξιν.

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12 ὥραι
ἱερὰν ἱστορίαν και κατήχησιν	4
» Γεωγραφίαν	3
» Ἀριθμητικὴν	3
» Καλλιγραφίαν	2
» Φυσικὴν ἱστορίαν	2
» Γαλλικὰ	4
	<hr/>
	30 ὥραι

Εἰς τὴν δευτέραν τάξιν.

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν	12	ὥραι
» Συνθεσιν	3	
» Ἀνθρωπολογίαν, ἢ ἠθικὴν	1	
» Ἱστορίαν	3	
» Γεωγραφίαν	2	
» Ἀριθμητικὴν ἄλγεβραν	4	
» Γεωμετρίαν καὶ φυσικὴν	4	
» Καλλιγραφίαν	1	
» Γαλλικὰ	4	
» Λατινικὰ	2	
	<hr/>	
	3α	ὥραι

Ἄρθρ. 16.

Ἡ διάρκεια τῶν μαθημάτων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα εἶναι τριετής. Ἡ εἰς μὴν τὰ σχολεῖα, τὰ ἔχοντα τρεῖς τάξεις μονοτάξῃ εἰς ἑκάστην τάξιν. Εἰς δὲ τὰ ἔχοντα δύο, ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἔτους εἰς ἑκάστην.

ΤΜΗΜΑ IV.

Περὶ τῆς διαιρέσεως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραπομπῆς προβιβάσμων, ἐλέγχου τῆς προόδου καὶ ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 17.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διὰ τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα ἀρχεῖται τὴν 3 (15) Σεπτεμβρ. λήγει δὲ ἡ πρώτη αὐτοῦ ἐξαμηνία τὴν 15 (27) Φεβρουαρίου ἢ δευτέρα ἐξαμηνία ἀρχεῖται τὴν 1 (13) Μαρτίου, καὶ λήγει τὴν 3 (15) Ἰουλίου.

Ἄρθρ. 18.

Ἐκτὸς τῶν ἄλλων σημειωμένων διαποσῶν, θέλουσι διακρίσθαι τὰ μαθήματα μόνως τὰς κυριακάς, καὶ τὰς διὰ διατάγματος ὤρισμένας ἑορτάς.

Ἄρθρ. 19.

Εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα μόνον τοιοῦτοι παῖδες γίνονται δεκτοί, ὅσοι κατὰ τακτικὰς ἀποδείξεις τῶν σχολείων, εἰς τὰ ποῖα εἰστών, ἔχουν τὰς ἀναγκαίας προκαταρκτικὰς, γνώσεις τῶν ὅσα διδάσκονται εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα, καὶ διαγωγὴν ἁμειπτον.

Ἄρθρ. 20.

Παραδοχὴ μαθητῶν εἰς ἀνωτέραν παρά τὴν πρώτην τάξιν ἐπιτρέπεται τότε μόνον, ὅταν οὗτος γνωρίζῃ ἀκριβῶς τὰ εἰς τὰς κατωτέρας τάξεις τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου διδασκόμενα.

Ἄρθρ. 21.

Διὰ τοῦτο προηγείται τῆς ἐγγραφῆς ἐξέτασις τοῦ μαθητοῦ ἐνώπιον ὅλων τῶν διδασκάλων τοῦ σχολείου καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης κατατάσσεται ὁ μαθητὴς εἰς τὴν ἀνήκουσαν τάξιν.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ σχολάρχης ἐγγράφει τὸν μαθητὴν, ἀφοῦ οὗτος κα-

ταθῆσθαι τῆς ἐγγραφῆς τὸ δικαίωμα καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ τὴν ἐπίσημον ὑπόσχεσιν, ὅτι θελεῖ ἔχει καλὴν διαγωγὴν, θέλει ὑπακούει εἰς τοὺς ἀνωτέρους του καὶ σπουδάζει μετ' ἐπιμέλειας.

Ἄρθρ. 23.

Διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς σειράς καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ θέλουσι κατατάσσθαι ὡς πρὸς τὴν προόδον αὐτῶν εἰς ἑκάστην τῶν μαθημάτων, θέλουσι χρησιμεύει πρὸ πάντων τὰ ἐγγραφα αὐτῶν γυμνάσματα, ἀλλὰ συγγράμματα ἢ αἱ προσωρικαὶ τῶν λύσεις τῶν προτεινομένων προβλημάτων ἢ ἡ ἠθικὴ τῶν διαγωγῆ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας. Πρὸς τοῦτο ἕκαστος διδάσκαλος θέλει ἐγγράφει ἰδιωχείου καὶ εὐσυνειδήτους εἰς βιβλίον ἀριθμημένον ἢ μονογραμμένον ὑπὸ τοῦ σχολάρχου, τὴν προόδον, ἐπιμέλειαν καὶ διαγωγὴν τοῦ μαθητοῦ, σημειῶν αὐτὰ ταῦτα καὶ εἰς τὰ ἐγγραφα γυμνάσματα τῶν μαθητῶν ἐπιστρέφόμενα εἰς αὐτοὺς, ἀφοῦ ἐξετασθῶσιν ἀπὸ τῶν διδασκάλων καὶ χρησιμεύσωσιν ἰδίως εἰς τὴν ἐξέτασιν τὴν διαγραφομένην εἰς τὸ ἄρθρον.

Διὰ τὸν σκοπὸν τούτων θέλει γίνεσθαι ἑκάστην ἑκτῆν ἑβδομάδα ἀνὰ ἓν ἐγγραφοὺν γυμνάσμα.

Ἄρθρ. 24.

Τὴν τελευταίαν ἑβδομάδα ἑκάστης ἐξαμηνίας θέλουσι γίνεσθαι δημόσιοι ἐξετάσεις πρὸ δὲ τῶν ἐξετάσεων θέλουσι ἐπιναλαμβάνεσθαι ὅσον τὸ δυνατόν συντόμως τὰ εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας διδασκόμενα. Ἡ μετὰ τὴν δευτέραν ἐξαμηνίαν ἐξέτασις εἶναι συγγράμματα γενικῆς ἐξέτασις δι' ὅλον τὸ ἔτος.

Αἱ ἐξετάσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ σχολάρχου τοῦ ἀνήκουτος διδασκάλου καὶ τῶν ἐπι τοῦτο προσκεκλημένων μελῶν τῆς ἐφορείας.

Οἱ γονεῖς καὶ ἐπίτροποι τῶν μαθητῶν θέλουσι προκαλεῖσθαι ἐπίσης διὰ δημοσίων δηλοποιήσεων. Ἐπιτρέπεται δὲ καὶ εἰς ἑκάστην, ἢ εἰς τὰς ἐξετάσεις εἰσοδος.

Ἄρθρ. 25.

Ἐκαστος μαθητὴς χωριστὰ νὰ ἐμφανίζεται εἰς τὰς ἐξετάσεις καὶ μόνον δι' ἀσθένειαν ἢ ἄλλην κατεπίγουσαν αἰτίαν δύναται νὰ λείψῃ ἀπὸ αὐτῆς.

Οἱ ἀνεῦ ἀνάγκης ἀπόντες προσκαλοῦνται ἀπὸ τὸν ὑπηρετὴν τοῦ σχολείου, καὶ μὴ ἐμφανισθέντος ἀποβάλλονται.

Ἄρθρ. 26.

Πρὸς ἀπορρογὴν πάσης μεροληψίας προσδιορίζουσι τὰ μέλη τῆς ἐφορείας ἀπὸ τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους παραδοθέντα μαθημῆτα, τὸ μέρος ἢ τὸ τεμῆχιον ἐπὶ τοῦ ὁποῖου θέλει γίνεῖ ἡ ἐξέτασις.

Ὁ ἐξετασθόμενος προσδιορίζεται διὰ κλήρου χωριστὰ δὲ νὰ καθυποβάλλῃ καὶ ὅλα τὰ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους ὑπ' αὐτοῦ γραφόμενα γυμνάσματα.

Ἄρθρ. 27.

Ὁ προβιβάσμων εἰς ἀνωτέρας τάξεις προσδιορίζεται κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων ἀπαγορεύεται μετὰ

πάσης αὐτοαρχότητος ἢ προβιβάσματος τῶν μὴ ἔχοντων τὴν ἀνάγκησαν ἰκανότητα μαθητῶν, οἵτινες χρεωστοῦν ἢ ἀκόσους ἐκ νέου τὰ μαθήματα τῆς αὐτῆς τάξεως, εἰς τὴν εὐρίσκοντο τὸ προλαβόν ἔτος. Ὁ δὲ μίαν τάξιν ὑπερβαλὼν, χωρὶς να κατασκευῇ προβιβάσμου ἄξιον, ἀποπέμπεται τοῦ σχολείου.

Ἄρθρ. 28.

Εἰς τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους θέλει τυπένεσθαι καὶ δημοσιεύεσθαι ἀλφαριθμητικὸς τῶν ἀριθμῶν καταλόγος, περιέχων, καὶ τὴν ἡλικίαν καὶ τὴν πάλιν τῆς γεννήσεως αὐτῶν καὶ τὸ ἐπιτόκιο τῶν γονέων ἐν γένει, ἥ εἰς ἕνα ἑκάστον κλάδον.

Ἄρθρ. 29.

Μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῆς β'. ἐξαμηνίας θέλει διανεμῆσθαι εἰς τοὺς ἀριστεύσαντας ἑκάστης τάξεως βραβεῖα διὰ μὲν τὴν γενικὴν πρόδον α ἕως δ κατὰ τὴν πλῆθὸν τῶν μαθητῶν, διὰ δὲ τὴν πρόδον εἰς ἕνα ἑκάστον κλάδον ἀνὰ ἕν.

Τὰ βραβεῖα ταῦτα θέλου ἀντίστασθαι εἰς ἀνάλογα βιβλία καλῶς γεγραμμένα, καὶ εἶτε τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν, εἶτε τὴν μέλλουσαν κλίσει τοῦ μαθητοῦ ἀφορῶντα, ἀγοραζόμενα δι' αὐτὰ τὰ ἔσοδα τοῦ σχολείου.

Ἄρθρ. 30.

Εἰς ἑκάστον μαθητὴν θέλου διδασθαι ἀποδεικτικὰ περὶ πρόδου καὶ διαγωγῆς εἰς τὸ δίκαισμα τοῦ ἔτους, ἔγγραφοι δὲ ἐπιληπτικῆς τότε μόνον, ἐταν ἡ διαγωγὴ καὶ ἡ ἐπιμέλεια αὐτῶν ἦσαν ἐπιληψίμος καὶ οἱ γονεῖς ἢ οἱ συγγενεῖς τῶν μαθητῶν ἐξήτησαν ἰδιαίτερας ἐγγράφους περὶ τούτου πληροφορίας.

Ὁ σχολάρχης φρονεῖ περὶ τῆς συντάξεως τῶν τοιοῦτων ἐγγράφων κατὰ τὰ σηματοθέντα παρὰ τῶν διδασκάλων εἰς τὸ δίκαισμα τοῦ ἔτους εἰς τὰ ἐπὶ τούτου κατὰ τὸ ἄρθρ. 23 ὡρισμένα βιβλία, καὶ κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς δημοσίου ἐξετάσεως.

Εἰς τὰ ἀποδεικτικὰ, τὰ ὅποια θέλου ἀντιγράφεσθαι καὶ εἰς βιβλίον ἀριθμοῦμενον μὲν καὶ μονογραφοῦμενον ὑπὸ τοῦ διοικητοῦ, ἔπειτα δὲ εἰς τὸ κατὰ στίγμα τοῦ σχολείου θέλου περιγράφεσθαι ἰδιαίτερας ἐκτὸς τοῦ νόμου τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τῶν μαθητῶν, τοῖς ἐπιτοκίοις τῶν γονέων, ἀκόμη καὶ σημειώσεις τῆς πρόδου, τῆς ἐπιμέλειας καὶ τῆς διαγωγῆς τῶν νέων. Τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα φέρου τὴν ὑπαγραφήν τοῦ σχολάρχου καὶ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ σχολείου. Θέλου δὲ τυπωθῆ ἡ λογογραφητῆ ἑτοιμαρρῶς.

Ἄρθρ. 31.

Αἱ περὶ ἐπιμέλειας καὶ πρόδου σημειώσεις διακοῦνται εἰς ἕξ καθεῖς.

Κάλλιστα, καλῶς, σχεδὸν καλῶς, μετρίως, μετριώτατος καὶ κακῶς.

Αἱ περὶ ἐπιμέλειας καὶ πρόδου σημειώσεις γίνονται δι' ἑκάστον μαθητὴν ἰδιαίτερος, αἱ δὲ περὶ ἀγωγῆς γενικῶς.

Ἄρθρ. 32.

Κατὰ τὸ τέλος ἑκάστου ἔτους ἑκάστος σχολάρχης χρεωστῆναι να καταπολέη διὰ τοῦ διοικητοῦ εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματικῶν, περιεκτικῆν ἔκθεσιν περὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐξετάσεων τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου καὶ περὶ ἑκάστου ἀντικειμένου, τὸ ὅπου θεωρεῖται ἄξιον ἀναφοράς. Συγγρῶνος συννοούμενοι ὁ σχολάρχης μετὰ τῶν διδασκάλων του συντάττει τὸ πρόγραμμα τῆς ἐπομένης ἐξαμηνίας, τὸ κοινοποιεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς συγγρῶνος μὲ τὴν κοινοποίησιν τοῦ προβιβάσμου τῶν, τὸ στέλλει εἰς τὴν Γραμματικὴν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μετὰ τοῦ καταλόγου τοῦ σχολείου του διὰ τὸ παρελθόν ἔτος, καὶ τὸ ἀπαρτίζει εἰς τὴν μαρῆν σανίδα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ V.

Περὶ τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 33.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων χρεωστοῦν εἰς τὸ ἔξῃ να ἔχουσι τελειωμένα τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ να ἦναι γυμνασμένοι πρακτικῶς εἰς τὴν διδασκαλίαν εἶτε εἰς ἑλληνικὴν τὴν σχολίαν ἢ εἰς ἄλλο ἰδιωτικὸν ἔσπου διδάσκονταί τὰ αὐτὰ μαθήματα.

Ἄρθρ. 34.

Οἱ ὑπόψηφιοι διδάσκαλοι δύνανται να ἀποδείξουν, ὅτι ἔχουν τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ δι' ἐξετάσεως γινόμενης προφορικῶς καὶ ἔγγραφως ἐνώπιον ἐνὸς γυμνασάρχου καὶ ἑλῶν τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου.

Ἄρθρ. 35.

Τὰ κυρίως εἰς τοιαύτας ἐξετάσεις ἀπὸ αὐτοῦ ἀπαιτούμενα εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

α) Να ἔμυλοι καὶ να γράφουσι καθαρῶς καὶ ἀκριβῶς τὴν νέαν ἑλληνικὴν, να γνωρίζουσι κατὰ βάθος τὴν γραμματικὴν αὐτῆς, να γνωρίζουσι τὰν ὀρχαίαν ἑλληνικὴν ὡς διδάσκειται εἰς τὰ γυμνάσια.

β) Να ἔγνουσι γνώσιν τῆς λατινικῆς γραμματικῆς ἐν γένει καὶ ἰδίως τοῦ ἐτυμολογικοῦ αὐτῆς μέρους, να μεταφράζουσι ὀρθῶς εἰς τὸ λατινικὸν ἑλληνικὴν τὴν τεμαχίον ὅποια τὰ προβαλλόμενα εἰς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως τοῦ γυμνασίου τοῦ εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβαίνοντας, να γνωρίζουσι τὴν μετρικὴν, να ἔγνουσιν εὐκλῶς πῶς μέρος τοῦ καισαρος, τοῦ Κορνήλιου Νέπτος ἢ τῶν μεταμωρρῶσεων τοῦ Ὀσίδου.

γ) Να γνωρίζουσι ἐντελὸς τὴν ἀριθμητικὴν καὶ γεωμετρίαν, καθόσον διδάσκειται εἰς τὰ γυμνάσια τὴν γεωγραφίαν καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἑυρώπης, τὴν ἱερὰν ἱστορίαν, ἢ τὴν καθηγησιν, τὴν παλαιὰν καὶ νέαν ἱστορίαν, καὶ ἰδίως τὴν τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ρώμης καὶ

τῆν εὐρωπαϊκὴν, τὰ γενικώτερα καὶ σπουδαιότερα τῆς ρωσικῆς ἱστορίας, τῆς ρωσικῆς, τῆς ἀνθρωπολογίας καὶ θηκῆς, τὴν γαλλικὴν, προσεῖθι δὲ τὴν μουσικὴν καὶ ζωγραφικὴν.

Ἄρθρ. 36.

Περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων θέλει συντάττεσθαι πρωτόκολλον, πρὸς τὸ ἀποτελεσθαι αὐτῶν καὶ ὅσον τὸ δυνατόν ἐντέλῃ λαθεῖν τῆς ἰκανότητος τοῦ ἐξετασθέντος καὶ υπογραφόμενον ὑφ' ἑαυτῶν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ πρωτόκολλον τούτο θέλει καθυποβάλλεσθαι μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἐπι τῶν Ἐκκλησιᾶ. Γραμ. ἥτις καθ' αὐτὸ θέλει ἐπιτρέπει εἰς τὸν ὑποψήριον ἢ ἀσκήται, ἢ μὴ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Ἄρθρ. 37.

Τὸν μεταξὺ τῆς ἐξετάσεως ταύτης καὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ καιρὸν θέλει δαπανᾶ ἑπίσης ὁ ὑποψήριος εἰς διδασκαλικὸν ἀσκήσιον, εἴτε ὡς βοηθὸς εἰς ἑλληνικὸν τι σχολεῖον, ἢ ὡς ἰδιωτικὸς διδάσκαλος. Εἰς τὸ διάστημα τούτου μέχρι τοῦ διορισμοῦ του χωρεῖται νὰ ἐμφανίζῃ κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν τακτικὸν ἀποδεικτικὸν τῆς ἐνασχολήσεώς του.

Ἄρθρ. 38.

Μετὰ τὸ τέλος τοῦ καιροῦ τῆς πρακτικῆς εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀσκήσεως θέλουσιν γίνεσθαι ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἐξεταστικῶν ἐπιτροπῶν πρακτικαὶ ἐξετάσεις, εἰς τὰς ὅποιας ἰδίως θέλουσιν προτιθεῖσθαι καὶ λύσειναι ἰσχυροῦς προτάσεις περὶ μεθόδων γενικῶς, καὶ ἰδιαιτέρως περὶ ἀντικείμενων τινῶν τῆς διδασκαλίας· προσεῖθι θέλει δοῦναι ὁ ὑποψήριος δείγματα τῆς ἰκανότητός του, διευθύνων αὐτὸς τὴν σχολὴν, καὶ διορθῶναι γυμνάσματα τῶν μαθητῶν.

Καὶ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης θέλει συντάττεσθαι ὡς ἀνωτέρω, πρωτόκολλον, καὶ πέμπεσθαι εἰς τὴν Γραμ. ματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 39.

Ὁ διορισμὸς τῶν διδασκάλων εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα γίνεται ἀπὸ τῶν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ἀφοῦ λάβῃ τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν, ἀλλ' οὐδεὶς ὑποψήριος προτείνεται, ὅταν ὑπάρχουν ἀμφιβολαὶ περὶ τῶν ἠθῶν καὶ τῆς θρησκευτικότητος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 40.

Οἱ ἔχοντες τὴν ἀνήκουσαν ὡς καθηγηταὶ γυμνασίου ἰκανότητα δύνανται, ὁσάκις ζητήσωσι, νὰ λάβουν θέσιν διδασκαλοῦ ἑλληνικοῦ σχολεῖου.

Ἄρθρ. 41.

Ὁ μισθὸς τῶν διδασκάλων τῶν ἑλληνικῶν σχολεῖων εἶναι

Διὰ τὴν α. τάξιν 120 δραχμὰς κατὰ μῆνα·

Διὰ τὴν β. τάξιν 150 δραχμὰς κατὰ μῆνα·

Διὰ τὴν γ. τάξιν 180 δραχμὰς κατὰ μῆνα·

Ἀλλὰ ἀπὸ πενταετίαν εἰς πενταετίαν αὐξάνει κατὰ τὸ πέμπτον χωρὶς νὰ δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 250 δραχμὰς.

Οἱ ἤδη ἀνωτέρως μισθοῦς ἔχοντες, ἐξακολουθοῦν λαμβάνοντες αὐτοὺς ἀμειωμένους.

Τ Μ Η Μ Α V I.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τοικιῆς πειθαρχίας τῶν ἑλληνικῶν σχολεῖων.

Ἄρθρ. 42.

Εἰς ἕκαστον μέρος, ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸν σχολεῖον θέλει συστήθῃ ἐφορεία, ὑποκειμένη ἀμέσως εἰς τὴν ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ. Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 43.

Ἡ ἐφορεία θέλει συντάττεσθαι ἀπὸ τῶν διοικητῶν ὡς πρὸς τὸν ἕνα παπαιδευμένον κληρικόν, ἢ ἕνα ὑπάλληλον τοῦ τόπου ἐκείνου, τὸν δήμαρχον, καὶ δύο ἀπὸ τὰ δημοτικῶν συμβούλων διοριστέους δημότας.

Εἰς μέρη, ὅπου διοίκησις δὲν ὑπάρχει, ἡ προεδρία ἀνατίθεται εἰς τὸν δήμαρχον.

Ἄρθρ. 44.

Οἱ ἐν ἐνεργείᾳ διδάσκαλοι τοῦ ἑλληνικοῦ σχολεῖου δὲν δύνανται νὰ ἦναι καὶ μέλη τῆς ἐφορείας.

Ἄρθρ. 45.

Τὰ μέλη τῆς ἐφορείας θέλουσιν παρευρίσκεισθαι εἰς τὰς γενομένας ἐπισκεψίμους τῶν σχολεῖων καὶ εἰς τὰς ἐξετάσεις κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους καθ' ἑαυτῶν τὴν διάρκειαν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐφορεία συνέργει κατὰ τριμηνίαν κατὰ πρόσκλησιν τοῦ προέδρου τῆς εἰς τακτικὰς συνεδριάσεις, καὶ συσκέπτεται περὶ συντηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ ὑπ' αὐτῆς εὐρισκομένου σχολεῖου.

Ἄρθρ. 47.

Εἰς ἕκαστον συνεδρίαν πρέπει νὰ παρευρίσκωνται τοῦλάχιστον τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν· ἔλλειψις τοῦ προέδρου, προεδρεύει ὁ κατὰ τὴν σειράν πλησιέστερος μετ' αὐτοῦ. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συνεδριάσεων, θέλει συνέργεσθαι ἡ ἐφορεία, ὁσάκις ἀντικείμενον, ἀφορῶν τὸ σχολεῖον, ἀπαίτη ταχεῖαν ἀπόφασιν. Τοιαύτην συνεδρίαν δύναται νὰ συγκαλέσῃ ἕκαστον μέλος, ἀλλ' ὁ προέδρος τὴν προσηγορεύει.

Ἄρθρ. 48.

Ὅσάκις ὁ σχολάρχης εἰς δυσχερεῖς περιπτώσεις πειθαρχίας διαζαίει νὰ ἐνεργήσῃ μόνος του, ἡ ἐφορεία ὑποχρεούται ἐπίσης νὰ συνέργει κατὰ πρόσκλησιν αὐτοῦ, καὶ ν' ἀπορροῖσῃ περὶ τῆς ὑποθέσεως καινῶς μετ' ἑαυτῶν.

τῶν διδασκάλων ὁμοίως καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς δὲν δύναται διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ βαρύτητος νὰ διατηρήσῃ τὴν τάξιν ἐπὶ τῶν σχολίων, θέλει ἀποτινεθεῖαι ἀμύση πρὸς τὴν ἐφορίαν, ἥτις χρεωστῆ νὰ λαμβάνῃ τὰ ἀνήκοντα μέτρα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ὑποταγῆς ἀπὸ μέρους τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 49.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐξετάσεων τοῦ σχολείου, χρεωστῆ ἡ ἐφορεία νὰ διευθύνῃ ἀναφορὰν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματείων, πεμπομένην μὲν παρὰ τοῦ διοικητοῦ μετ' ἐκείνης τοῦ σχολάρχου (ἄρθρ. 32.)

Πραγματευομένη δέ,

α) Περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ σχολείου, τῆς προόδου, ἢ τῶν ἐλλείψεων αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶ τῶν περιστάσεων, ὅσαι εἶναι ἀξίαι τῆς παρατηρήσεως τῆς κυβερνήσεως.

β) Περὶ πτωχῶν καὶ ἐπιμελῶν μαθητῶν, τοὺς ὁποίους νομίξει ἡ ἐφορεία ἀξίους νὰ λαμβάνωσιν ἡ υποτροφίας μισθῶν, ἢ διδασκτικὰ βιβλία ἀνεξόδως παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 50.

Καθῆκον τῆς ἐφορείας εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ὥστε οἱ διδασκάλου νὰ ἐκτελοῦν τὰ χρεῖα τῶν ἢ τὰς διαταγὰς τῆς Κυβερνήσεως, ἰδίως καθῶσον ἀφορῶσιν τὴν τάξιν τῶν ἀντικείμενων τῆς διδασκαλίας, τὰ περὶ διακοπῶν ἢ ἑορτῶν καὶ τὰ περὶ τῶν εἰσπαρθέντων διδασκτικῶν βιβλίων, προσεῖτε δὲ νὰ ὑποσηρῆζῃ καὶ τὴν ἀπὸ μέρους τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς διδασκάλους χρεωσσομένην ὑπόληψιν.

Ἄρθρ. 51.

Ἡ ἐφορεία ἐξετάζει καὶ ἀπορροῖζει περὶ τῶν διενέξεων μεταξὺ τοῦ σχολάρχου, ἢ τῶν διδασκάλων, καθῶσον αὐταὶ ἀφορῶσι τοῦ σχολείου τὴν μέθοδον, τὴν τάξιν, τὰ ἀντικείμενα τῆς διδασκαλίας κτλ. ὁμοίως δὲ, καὶ τὰ παραπτώματα τῶν γονέων, ἢ τῶν ἐπιτρόπων κατὰ τῶν διδασκάλων καὶ τ' ἀντίπερὶν, καθ' ὅσον αὐτὰ ἀφορῶσι τοὺς μαθητὰς καὶ τὰ ἀντικείμενα τοῦ σχολείου συμβουλεύει τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτροπῶν, ὅσοι παρεμολοῦν τὴν ἐκπαίδευσιν, καὶ λοιπὴν προμήθειαν τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα φοιτῶντων παιδῶν, καὶ ἐπιτροπευομένων τῶν.

Ἄρθρ. 52.

Ὅσῳκις πρόκειται περὶ διορισμοῦ διδασκάλου, ἀποσκευῆς, οἰκοδομήματος, ἀγορᾶς βιβλίων ἢ ἄλλων ἀντικειμένων, ἡ ἐφορεία διευθύνει, ὅπου ἀήκει τὴν περὶ τούτου πρότασιν, θεωρεῖ δὲ καὶ μετὰ τοῦ σχολάρχου τὰ ἀποδεικτικὰ τῶν πληρωμῶν κατὰ τὸν ἀνήκοντα τρόπον περὶ τῆς ἐξοφλήσεώς του.

Ἄρθρ. 53.

Ἐκαστος διδάσκαλος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὴν παιδαγωγίαν, ἡ εὐταξίαν τῆς τάξεώς του, καὶ χρεωστῆ νὰ ἐπα-

γρυπνῇ εἰς τὴν ἐπιμελίαν καὶ διαγωγὴν τῶν μαθητῶν ἔξει ἐπιμένους τὸ δικαίωμα νὰ διανέμῃ καταλλήλους ἀμειβάδας, νὰ διδῇ πατρικὰς συμβουλίας, καὶ νὰ ἐπιβάλλῃ ποινὰς διὰ κρατήσεως ἐντὸς τοῦ σχολείου εἰς ὄρισμένον τινὰ καιρὸν, ἢ καὶ ὁλοκληροῦς ἡμέρας, νὰ διδῇ εἰδῶσιν εἰς τοὺς γονεῖς ἢ ἐπιτροπῶν περὶ τῶν πταισμάτων τῶν μαθητῶν καὶ νὰ ζητῇ ἀπὸ αὐτοῦ πληροφορίας περὶ τῆς διαγωγῆς των.

Ἄρθρ. 54.

Ἐκαστος διδάσκαλος χρεωστῆ νὰ κρατῇ τὸ εἰς τὸ ἄρθρ. 23 ῥηθὲν βιβλίον.

Ἄρθρ. 55.

Ἀποβολὴ ἀπὸ ἑλληνικῶν σχολίων δι' ἐπανεπιλημένας ἀποδείξεις παρακοῆς, κακῆς διαγωγῆς καὶ ἀμελείας, δύναται νὰ γίνῃ μὴ μόνον τὴν συγκαταθεσὶν τοῦ σχολάρχου. Διὰ τῆς ἀποβολῆς ταύτης ἀπομακρύνεται ὁ μαθητὴς τοῦ διδασκτικοῦ καταστήματος, χωρὶς νὰ ἀπολασθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς ἕτερον πρὸς δοκιμασίαν, ἐπιβεπόμενος αὐστηρῶς τούτοις εἰς διάστημα μίαις ἐξαμηνίας.

Ἀποκλεισμός ἀπ' ὅλα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα δύναται νὰ ἐπιβληθῇ διὰ βαρῆτων ἐγκλήματα καὶ εἰς ἀποβολὴν ἀπὸ Βασιλ. Σχολείου κατ' ἀπόφασιν ὄντων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορείας ὁμοῦ.

Ἄρθρ. 56.

Εἰς περίπτωσιν ἀποβολῆς οἱ γονεῖς ἢ ἐπιτροπῶν ἔχουσι τὸ δικαίωμα ν' ἀποινωταῖ εἰς τὴν ἐφορίαν ζητούντες ἐξετάσιν τῆς ὑποθέσεως, ὁσῳκις νομίξουν ὅτι ἔγινεν ἀδικία εἰς τὸν ἀποβληθέντα.

Κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐπιτρέπεται ἐκκλησιεῖ εἰς τὴν Γραμματείαν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἐκείθεν δὲ οὐδεμίαν.

Ἄρθρ. 57.

Ὁ σχολάρχου ὡς ἔχων τὴν γενικὴν ἐπιτήρησιν ἐπὶ τοῦ καταστήματος θέλει ἐπιβλέπει ὥστε ἡ διδασκαλία καὶ ἡ ἑσωτερικὴ τάξις νὰ ἐνεργῶνται καταλλήλως, ἡ ἑμοιομόρφως, διὰ τούτο πρὸ πάντων θέλει φρονεῖν ὥστε ἐκάστη ὥρα νὰ ἀφιερώνεται ἐντελῶς εἰς τὸν σκοπὸν δι' ὃν εἶναι προσδιορισμένη ἡ παραδόσις ἐκαστοῦ μαθήματος, τὰ διαρκῆ ὅσον εἶναι διαταγαμένον ἐντὸς τοῦ σχολείου καὶ διατηρητῆται ἡ ἡσυχία, κανεὶς διδάσκαλος νὰ μὴ λείπῃ τῶν χρεῶν του ἀνευ κατεπιγούσης ἀνάγκης, κάμμιαν διακοπὴν τῶν μαθημάτων νὰ μὴ γίνεται, ἐκτὸς τῶν διατεταγαμένων ἑορτῶν ἢ διακοπῶν, αἱ ἀπὸ τῶν σχολίων ἐλλείψεις νὰ εἶναι σπάνιαι, τὰ ἐγγραφα γυμνάσματα νὰ διορθώνωνται ἀκριβῶς, ἢ αἱ σημειώσεις νὰ γίνωνται εὐσεμειδῶτως.

Ἄρθρ. 58.

Ὁμοίως ἀνήκει εἰς τὸν σχολάρχον ἡ ἀνωτάτη ἐπιτήρησις εἰς τῆς διαγωγῆς τῶν μαθητῶν. Ἐντὸς ἡ ἑκάτος

τοῦ σχολείου. Ὁ αὐτὸς χρεώσται ἐν ἐπαγγελματικῇ ἀρέσῳ μετ' αὐστηρότητος ἐπὶ τῶν μὴ ἄνοπτων μαθητῶν ὁσάκις αἱ γονεῖς ἢ οἱ ἐπίτροποι δὲν ἔλαβον ἰδιαιτέραν περὶ αὐτῶν φροντίδα.

Ἄρθρ. 59.

Ἄπας τοῦ μὲν ὀνόματι ὀρχολόγος τοὺς συνδιδασκάλους του εἰς ὁσάκις περὶ τῆς συντηρήσεως, ἢ βελτιώσεως τοῦ σχολείου, τὸ περὶ αὐτοῦ, πρωτόκollon ὑπογράφεται ἀπὸ ἑνὸς τοῦ παρόντος διδασκάλου; ἢ προτίθεται εἰς τὰ ἔγγραφα τοῦ σχολείου.

ΤΜΗΜΑ III.

Περὶ τῶν ἐπισκέψεων τοῦ σχολείου.

Ἄρθρ. 60.

Διὰ τὴν πληροφορίαν τῆς Κυβερνήσεως περὶ τῆς ἀκριβοῦς τήρησεως τοῦ διδασκατικοῦ σχεδίου τῆς διδασκαλίας καὶ τῆς πεθαργίας εἰς τὰ ἑλλην. σχολεῖα, θέλουσιν γίνεσθαι κατ' ἔτος ἐπισκέψεις αὐτῶν κατ' ἑνὸς τοῦ Νομοῦ, συμπιπτούσας καθ' ὅσον τὸ δυνατόν μετὰ τὰς ἐξετάσεις εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Αἱ ἐπισκέψεις αὗται ἀνατίθενται εἰς τοὺς γυμνασιάρχας τὸν πλεῖστον εἰς τὰ ἑλλ. σχολεῖα κεκρίμενον γυμνασίον, λαμβάνοντας περιοδείας ἐπιζήμιον.

Ἄλλ' ἂν τὸ ἑλλ. σχολεῖον εἴη συνδεδεμένον μετὰ γυμνάσιον ὁ στελλόμενος διὰ τὴν ἐπισκεψὴν τοῦτο, ἐπισκεπτεται καὶ ἐκεῖνο συγχρόνως.

Ἄρθρ. 61.

Ἄμα εὐχάσει εἰς τὸν τίτλον τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου ὁ ἐπισκεπτόμενος χρεώσται νὰ συνενεχθῆται ἀρέσως μετὰ τοῦ ὀρχολόγου ἢ τῆς ἐφορέας, καὶ νὰ ἐρωτᾷ αὐτοὺς, περὶ τῆς μεριμῆς καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ σχολείου. Μετὰ ταῦτα θέλει ἐπισκεπτεσθῆαι ἐκάστην τάξιν τοῦ ἑλληνικοῦ σχολείου, συνδεδεμένου ἀπὸ τὸν ὀρχολόγον καὶ τὰ μέλη τῆς ἐφορέας, θέλει πληροφορηθῆαι ἀκριβῶς, περὶ τῶν μεθόδων τῆς παραδόσεως, θέλει διδοεῖ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοὺς ἔγγραφα προβλήματα, θέλει θεωρεῖ τὰς ἐπ' αὐτῶν ἐργασίας των καὶ δεινίμει κατὰ τὸ δοκούν ἐπαινοῦν ἢ ψόγον εἰς ἕκαστον.

Ἄρθρ. 62.

Ἐν τέλει θέλει συνδιαλέγεσθαι μετ' ὅλων τῶν διδασκάλων καὶ τῆς ἐφορέας, περὶ τῶν γενομένων παρ' αὐτοῦ παρατηρήσεων, τὰς ὁποίας δι' ἀναφορὰς θέλει καθυποβάλλει εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκληθ. Γραμματείαν.

Ἄρθρ. 63.

Ἡ διοικήσις θέλει ἐπίσης ἀσκέει τὴν νομίμως εἰς αὐτὴν ἀξιόλογον ἀνωτάτην ἐπιτήρησιν ἐπὶ τῶν ἑλλ. σχολείων.

B. Περὶ τῶν γυμνασίων.

ΤΜΗΜΑ VIII.

Γενικὸς ὁρισμὸς.

Ἄρθρ. 64.

Ἐκτός τοῦ γυμνασίου εἶναι ἡ περαιτέρω ἀνάπτυξις, τῆς εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα προκαταρκτικῆς ἐκπαίδευ-

σεως καθ' ἑνὸς τοῦς κλάδους, καὶ κυρίως ἡ προπαρασκευὴ τῶν μαθητῶν ἑοσι μέλλουσαν ἀποδοῦσάσων ἀνωτέρως ἐπιστήμας εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 65.

Τὸ γυμνάσιον πλεον ἐσφραγεται ἀπὸ 4 τάξεως, ὥστε ἢ εἰς τὸ πανεπιστήμιον μεταβάσει ἀπὸ τῶν τεταρτῶν μόνον τάξιν δύναται νὰ γίνῃ.

Ἄρθρ. 66.

Ὅσαι πόλεις ἔχουσιν πλεον ἑλληνικὸν σχολεῖον δὲν δύναται δι' ἐξ ἰδίων νὰ συστήσῃσιν καὶ πλεον γυμνάσιον, δύναται νὰ συστήσῃσιν μίαν ἢ καὶ 3 γυμνασίον τάξεως, ἀλλ' οἱ μαθηταὶ χρεώστουν τότε νὰ διατρέξουσιν τὴν ἀνωτάτην ἢ τεταρτὴν τάξιν εἰς πλεον τι γυμνάσιον διὰ νὰ μεταβάσῃσιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον. Εἰς ἕκαστον γυμνάσιον θέλουσιν διορίζεσθαι πέντε καθηγηταί, ἄλλ. εἰς διὰ τὴν μαθητατικὴν εἰς ὅλας τὰς τάξεις, καὶ τέσσαρες διὰ τὰ λοιπὰ μαθήματα οὕτως, ὥστε εἰς δύο νὰ ἴησιν ἀνατεθειμένη ἡ διδασκαλία τῶν κλασσικῶν γλωσσῶν καὶ τῆς φιλολογίας αὐτῶν, εἰς ἓνα ἡ γαλλικῆ, ἡ ἱσπανία καὶ γεωγραφία, καὶ εἰς τὸν ἕτερον ἡ τῆς ρωσικῆς ἱστορίας, φυσικῆς, χημίας, ἀνθρωπολογίας καὶ φιλοσοφίας' προσδιορίζοντων ὅμως πάντοτε ἀκριβέστερον τὰ περὶ τῆς τοιαύτης διαίρεσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Γραμμ. τῶν ἑκκληθ. ἐκάστοτε ἐκδοτῶν προγραμμάτων τῶν μαθητῶν.

Ἄρθρ. 67.

Ὁ καθηγητὴς τῆς ἀνωτέρας τάξεως εἶναι συγχρόνως καὶ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου εἴτε εἶναι, εἴτε δὲν εἶναι πλεον τὸ γυμνάσιον.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ γυμνασίου φέρει τὸν τίτλον γυμνασιάρχης, καὶ ὡς τοιοῦτος ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἑκκλησιαστικῶν Γραμματείων εἰς ὅσα δὲν ὑπάρχοντα εἰς τὰ καθήκοντα τῆς ἐφορέας.

Ἄρθρ. 68.

Ὅσάκις ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν εἶναι ὑπερμέτρως μέγας θέλουσιν σχηματίζεσθαι τμήματα ἐντός μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς τάξεως καὶ ἀντίθεται εἰς διαφόρους διδασκάλους. Ὅπου δὲ ἡ πληθὺς αὐτῆ τῶν μαθητῶν εἶναι ἢ αὐτὴ εἰς ὅλας τὰς τάξεις ἐκεῖ θέλουσιν σχηματίζεσθαι ἢ ἀπ' ἀλλήλων ἀνεξάρτητα γυμνάσια.

ΤΜΗΜΑ IX.

Περὶ τῆς διδασκαλείας εἰς τὰ Γυμνάσια.

Ἄρθρ. 69.

Ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις διδασκαλία πρέπει προπάντων νὰ ἀφορᾷ εἰς τὸ νὰ ἀναπτύσῃ ἀνηκόους τὰς εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον προκηθηθείσας γνώσεις καὶ εἰς τὸ νὰ τελειοποιῇ τὰς ἀπαιτούμενας προπαρασκευαστικὰς μεταξὺ τῶν ὁποίων, ὡς μία τῶν πρώτιστων πρέπει νὰ θεωρεῖται ἡ τῆς ἀρχαίας κλασσικῆς φιλολογίας.

Ἄρθρ. 70.

Ἐς πρὸς τὰς ἀρχαίας κλασσικὰς γλώσσας θέλουσιν ἐπιναλαμβεσθῆαι συστηματικὰ εἰς τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον διδασκόμενα καὶ θέλει ἐκπολυβουλοῦσθαι ἢ ἐκμετρίως ἀ-

των ἐντελῶς κατὰ Γραμματικὴν καὶ σύνταξιν, θέλου ἀναγνώσκουσαι Συγγραφεῖς καὶ Ποιηταὶ καὶ θέλου συντάττειναι γραπτὰ γυμνάσματα, ἰδίως δὲ ἡ ἑλληνικὴ θέλει παραδίδεσθαι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς κριτικῆς καὶ κατ' ἀντιπαράθεσιν τῆς παλαιᾶς πρὸς τὴν νέαν καὶ ἑλληνῶν γραμμῶν πρὸς Ῥωμαίων, γραμμῶν καὶ γυμνασμάτων εἰς τὴν ἀρχαίαν ἑλληνικὴν καὶ τὴν λατινικὴν ἰδιαιτέρως φρονεῖς θέλει κατακόλλησθαι περὶ τῆς μορφώσεως τοῦ γραμμικοῦ ὕψους, τὸ ὅποιον ἀνάγκη πάντα νὰ τελειοποιηθῆ μᾶλλον τινὸς εἰς τὰ διάφορα εἶδη τοῦ λόγου.

Πρὸς τοῦτο οἱ μαθηταὶ τῆς α' τάξεως τοῦ Γυμνασίου θέλου λαμβάνειν εἰσαγωγὴν ἐν τῷ γράφειν σύντομα περὶ γυμνάσματα, εἰς δὲ τὴν β' τάξιν θέλου ἀρχίζειν θεωρίαν τῶν περὶ τοῦ λόγου τεχνῶν, στερηζομένων εἰς δειγμάτων ἀρχαίων Συγγρασίων ἐξ αὐτῶν κυρίως ἐξηγμένην καὶ περιοριζομένην διὰ τὴν τάξιν ταύτην μέχρι τῆς Ποιητικῆς, ἐξαιρέσει τῆς γραμματικῆς. Ἡ τελευταία αὕτη θέλει διδάσκεισθαι εἰς τὴν γ' τάξιν μεθ' ἧν θέλει ἀρχεῖσθαι ἡ Ῥητορικὴ αὕτη δι' ἑλπίς ἀποπερατοῦσθαι εἰς τὴν δ' καὶ ἀνωτάτην τάξιν, συνδεομένην καὶ μὲ προφορικὰς ἀσκήσεις δι' αὐτὰ προσδιορίζονται 2 ὅροι καθ' ἑξομοιωθῆ.

Ἐκτὸς τῶν ἀρχαίων κλασικῶν πρωτοτύπων θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν καὶ ἡ νέα ἑυρωπαϊκὴ Φιλολογία, προσδεομένη ὅμως πάντοτε τῆς θεωρητικῆς διδασκαλίας ἐκ παραλλήλου μὲ τὴν πρακτικὴν.

Ἄρθρ. 71.

Ἐἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ἀρχαίων κλασικῶν θέλει λαμβάνεσθαι ὑπ' ὄψιν ἡ ναικικὴ τῶν μαθητῶν ηλικία, καὶ θέλου ἐξηγηθῆσθαι οὗτοι κατὰ φυσικὴν τάξιν ἀλληλοδιαδόχως ἐν γένει θέλου παραδίδεσθαι πρῶτον οἱ ἱστορικαί, μετ' αὐτοῦς οἱ ῥητορικαὶ καὶ φιλοσοφικοὶ, καὶ εἰς τοὺς ποιεῖταις πρῶτον οἱ ἔπικοι καὶ μετ' αὐτοῦς οἱ Δυρικοὶ, καὶ Δραματικοὶ.

Ἄρθρ. 72.

Οἱ μαθηταὶ θέλου ἐνασχολεῖσθαι μὲ τὴν ἐξηγησιν ἐνὸς ἑκάστου τεμαχίου τοσούτου μόνον καθ' ὅσον ἡ λύσις τῶν δυσκολιῶν ἀπαιτεῖ, τοῦτο διότι ἡ κυριώτερος σκοπὸς τῆς διδασκαλίας εἰς τὰ γυμνάσια εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τοὺς μαθητὰς ἀκριβῆ γνῶσιν τῶν κλασικῶν Συγγρασίων καὶ νὰ μορφώσῃ καὶ ἐπιστήσῃ τὴν περὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ πίστην αὐτῶν.

Μεγάλα προσοχὴ θέλει γίνεσθαι ἰσομένους εἰς τὴν σειράν καὶ τὸν σύνδεσμον τῶν ἰδεῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ τὴν θέσιν τῶν λέξεων καὶ θέλου ἀσπασθῆσθαι οἱ μαθηταὶ ἴσως ὑποχρεωμένους νὰ μεταχειρίζονται εἰς τὰς μεταφράσεις ῥῆσιν καθαρῶς ἑλληνικῆν.

Ἄρθρ. 73.

Ἐγκυκλοπαιδεία καὶ ἀνθρολογία δὲν θέλου εἶναι ἐν χρήσει εἰς τὰ γυμνάσια, καὶ θέλου παραδίδεσθαι εἰς αὐτὰ ὁλόκληρα Συγγράμματα ἀπαραλιπεμένα ὅμως τῶν μαρῶν ὅσα δὲν εἶναι ἀρρέδονα διὰ τὴν ηλικίαν τῶν μα-

θητῶν δὲν ἐπιτρέπεται δὲ νὰ παραδίδονται εἰς τὴν ἀρχὴν τῶν συγγραμμάτων πλεῖστοι ἢ ἑλληνῶν ἢ Ῥωμαίων συγγραφεῶν, ἢ νὰ ἀλλάζονται οἱ συγγραφεῖς εἰς τὸ διάστημα τῆς ἐξαμηνίας.

Κατὰ τὰς βίβλους ταύτας προσδιορίζονται οἱ ἀνατιθέμενοι εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν διδασκάλων ἐξἄρ' συγγραφεῖς α.) εἰς τὴν πρῶτην τάξιν 1. διὰ τὴν ἑλληνικὴν Ἐνοφώντος Κύρου ἀνάβασις, καὶ ἑλληνικὰ Πλουτάρχου παρὰλληλα, Ἀλιανός, Οὐκέρου Ὀδύσσεια. 2. διὰ τὴν λατινικὴν Ἰουλίου Καίσαρος, Ἰουστίνου, ἑξαλογὴ εὐληπτῶν Κικερωνικῶν ἐπιστολῶν.

Τὰ βιβλία αὐτοῦ περὶ οἰκίας καὶ περὶ γῆρατος. Ἄ μεταμορφώσεως τοῦ Ὀιδίου καὶ ἐκλογαὶ ἐκ τῆς Αἰνιάδος τοῦ Βεργίλιου.

β) Εἰς τὴν β' τάξιν

1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν

Ὁμήρου Ἰλικὴ καὶ Ὀδύσσεια, Πρόδοτος, Ἐνοφώντος Κύρου παιδεία, Ἰσοκράτης καὶ Γνωμοτικὴ ποιεῖται.

2) Διὰ τὴν λατινικὴν,

Λίδιος, Σκλόουσις, Κικέρωνος ἐπιστολαί, Ὀιδίου, Αἰνιάς καὶ Βουκολικά τοῦ Βεργίλιου, καὶ εὐληπτῶν ἀδῶν τοῦ Ορατίου.

Εἰς τὴν γ' τάξιν,

1) Διὰ τὴν ἑλληνικὴν

Οἱ Ολυμπικοὶ καὶ Φιλιππικοὶ τοῦ Δημοσθένους, φιλοσοφικοὶ λόγοι τοῦ Ἐνοφώντος, Πλάτους, Ὀμηρικοὶ ὕμνοι καὶ τὰ εὐληπτέτερα τοῦ Εὐριπίδου.

Διὰ τὴν λατινικὴν,

Οἱ βραχυτέροι λόγοι τοῦ Κικέρωνος, τὰ βιβλία αὐτοῦ de oratore καὶ de claris oratoribus, τὸ 10 βιβλίον τοῦ Κυντιλιανοῦ, τοῦ Τακίτου Agricola καὶ Germania, τοῦ Ορατίου ἀδῶν καὶ ἡ πρὸς Πισωνα ἐπιστολὴ καὶ Βεργίλιου τὰ Γεωργικά.

Εἰς τὴν δ' τάξιν,

Διὰ τὴν ἑλληνικὴν:

Πλάτωνος ἀπολογία, Κρίτων, Μενέξενος, Λάχης, Χαρίδης, Φαίδων καὶ Γοργίας, Εὐριπίδης, Σοφοκλῆς, Αἰσχύλος καὶ Πίνδαρος.

Διὰ τὴν λατινικὴν:

Τῶ Κικέρωνος οἱ φιλοσοφικοὶ λόγοι, αἱ Questiones Tusculanae, τὰ βιβλία de finibus bonorum καὶ de officiis, τοῦ Τακίτου ἱστορίαι, Plautus aulularia καὶ Captivi ἐκλεγμένα τεμάχια τοῦ Λουκρετίου, Κατολλοῦ καὶ τῶν ἑλεγειακῶν ποιητῶν καὶ τοῦ Ορατίου ἐπιστολαί.

Ἄρθρ. 74.

Πρὸς μόρφωσιν τοῦ ὕψους εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκτὸς τῆς μεγίστης προσοχῆς εἰς τὰς προφορικὰς μεταφράσεις θέλου γίνεσθαι αἱ γραπτὰ μεταφράσεις ἐκ τῶν καλπέων τεμαχίων τῶν ἀρχαίων, ἀποσπάσματα ἐξ οὐτιῶν, ἀναλυτικὰ περὶ αὐτῶν ἐκθέσεις ἢ περιλήψεις τῶν ἰμπε-

ριεγομένων αὐτῶν, συνθέσεις περί ἀντικειμένων ἀφορώντων τὰ ἐν τῶν γυμνασίων διδασκόμενα, πολλάκις καὶ μικροὶς μεταφράσεις ἢ κληθείας ἀρχαίων κλασιῶν πρωτοτύπων ἢ κατὰ τὰς περιστάσεις καὶ ποιητικῆ ἢ ῥητορικῆ συνθέσεις.

Ἄρθρ. 75.

Ὡς πρὸς τὰς εἰς τὸ πρῶτον ἄρθρον ῥηθείσας ἐργασίας, παραλείπεται ἡ διάταξις εἰς τὸν διδάσκαλον, ὅστις ὅμως ἔχει χρεῖος νὰ ἐπιδιωρῶν τὰ γυμνάσματα ταῦτα τοῦ σχολείου, καθὼς καὶ νὰ ἐπιμερῆ ἐπιμελῶς τὰ κατ' οἶκον ἐτοιμαζόμενα.

Ἄρθρ. 76.

Ἡ εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ γυμνασίου ἀνήκουσα ἀνωτέρα θρησκευτικὴ διδασκαλία γρηγορεῖται εἰς αὐτοὺς ὑπ' ἑνὸς τῶν καθηγητῶν, ἂν ὑπάρχῃ τοιοῦτος ἔχων τὰς ἀντικείμενας γνώσεις· εἰδὲ μὴ ἀπὸ ἑκᾶ εἰς τὴν πύλιν τοῦ γυμνασίου κατοικοῦντα πεπαιδευμένον ἱερέα λαμβάνοντα 20 ἕως 30 δραχμὰς πρὸς ἀντιμισθίαν κατὰ μῆνα.

Ἐκάστῃ ἡμέρᾳ ἀρχεται μὲ τὴν αὐτὴν προσευχὴν ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, καὶ ἕκαστος μαθητὴς ὑποχρεοῦται νὰ φοιτᾷ τὰς κορινθίους καὶ ἰορτάς εἰς ὠρισμένην τινὰ ἐκκλησίαν.

Ἄρθρ. 77.

Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας εἶναι τὸ αὐτὸ ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα, ἀλλὰ παραδίδεται μὲ περισσοτέραν ἔκτασιν, ἀναμεινόμενα αἱ περὶ αἱ διακρίεται οὕτως, ὥστε εἰς μὲν τὴν α' τάξιν παραδίδεται ἡ γενικὴ ἱστορία ἀπ' ἀρχῆς τῶν ἱστορικῶν χρόνων μέχρι τοῦ 5. αἰῶνος μετὰ Χριστοῦ, εἰς τὴν β' ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 6. μέχρι ἀρχῆς τοῦ 16 καὶ εἰς τὴν 3 ἀπ' ἀρχῆς τοῦ 16 μέχρις ἡμῶν. Εἰς δὲ τὴν τετάρτην ἡ ἑλληνικὴ ἱστορία, κατ' ἕλην αὐτῆς τὴν ἔκτασιν. Μὲ τὴν διδασκαλίαν ταύτην θέλουσιν συνδέσθαι τὰ πρώτιστα τῆς πολιτικῆς γεωγραφίας ἐκδόσεις ἰσοχῆς.

Ἄρθρ. 78.

Ἡ διδασκαλία τῆς μαθηματικῆς θέλει θεωρεῖσθαι ὡς ἀπλοῦν μέσον ἀσκήσεως διὰ τοὺς μαθητὰς καὶ ὡς προπαρασκευὴ διὰ τὴν περαιτέρω σπουδὴν τῆς ἐπιστήμης ταύτης, καὶ διὰ τὴν τῶν ἐπιστημῶν, ὅσαι ἐπ' αὐτῆς τηρεῖνται ἢ ἔχουν σχέση μετ' αὐτῆς διὰ τοῦτο θέλει ἐπιναλαμβόμενα εἰς τὴν α' τάξιν τοῦ γυμνασίου τὸ μάθημα τῆς ἀριθμητικῆς καταλλήλως, καὶ ἐκείθεν θέλουσιν μεταβαίνειν οἱ μαθηταὶ εἰς τὴν ἀλγεβραν μέχρι τῆς ἐπιπέδου τοῦ πρώτου βαθμοῦ. Εἰς τὴν β' τάξιν θέλουσιν διδασκῆσθαι αἱ ρίζαι καὶ δυνάμεις μετὰ τῶν δευτεροβάθμιων ἐξισώσεων εἰς τὴν γ' τάξιν ἡ θεωρία τῶν ἀναλογιῶν, λογαριθμῶν καὶ σειρῶν μετὰ τῶν ἀρχῶν τῆς μηκομετρίας εἰς τὴν δ' αἱ ἀρχαὶ τῆς ἐπιπεδομετρίας καὶ σφαιρομετρίας, καὶ εἰς τοὺς ἔξοχον ἰκανότητα ἔχοντα μαθητὰς αἱ τῆς ἐπιπέδου τριγωνομετρίας, εἰς τὰς δύο ἀνωτέρας τάξεις θέλει παραδίδεσθαι καὶ ἡ μαθηματικοφυσικὴ γεωγραφία.

Ἄρθρ. 79.

Ἡ σπουδὴ τῶν ἀρχῶν τῆς φυσικῆς, τῆς χημείας καὶ τῆς φυσικῆς ἱστορίας, ὡς καὶ ἡ τῆς γαλλικῆς γλώσσης, θέλει ἐπίσης μεθοδικῶς ἐξακολουθεῖσθαι δι' ὅλων τῶν τάξεων καταλλήλως ἀναπτυγέσθαι· ἐπίσης θέλει σπουδάζεσθαι εἰς τὰς ἀνηκούσας ὥρας καὶ ἑβραϊκῆ ἀπὸ τῶν ὁσους σκοπὸν ἔχουσι νὰ σπουδάσωσιν τὴν θεολογίαν.

Ἄρθρ. 80.

Τὰ μαθήματα θέλουσιν παραδίδεσθαι 24 ὥρας καθ' ἑβδομάδα, καὶ διακρίσθαι οὕτω πως, ὥστε μίαν μὲν ἡμέραν νὰ διαρκῶσι τρεῖς ὥρες πρὸ μεσημβρίας, δύο δὲ ἡμέρας ἀνὰ δύο ὥρας πρὸ μεσημβρίας, προστίθει μίαν ἡμέραν δύο ὥρας μετὰ μεσημβρίας.

Τὰ μαθήματα θέλουσιν ἀρχεσθαι τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν ἐξόδον, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν ὀργάνωσιν ὡραν πρὸ μεσημβρίας. Μετὰ δὲ τὴν μεσημβρίαν τὸ μὲν θέρος περὶ τὴν τρίτην, τὸν δὲ χειμῶνα περὶ τὴν δευτέραν.

Ἄρθρ. 81.

Ἡ διαίρεσις τῶν ὡρῶν τούτων θέλει γίνεαι κατὰ τὸν ἀκολουθῶν τρόπον.

Εἰς μὲν τὴν πρώτην τάξιν.

- 8 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν
- 4 διὰ τὴν λατινικὴν
- 2 διὰ γόνυμιν εἰς τὸ γράφειν ἑλληνιστί
- 2 διὰ τὴν κατήχησιν
- 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν
- 2 διὰ τὴν μαθηματικὴν
- 2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν
- 2 διὰ τὴν γαλλικὴν.

Εἰς τὴν δευτέραν.

- 6 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν
- 6 διὰ τὴν λατινικὴν
- 2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν
- 2 διὰ τὴν κατήχησιν
- 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν
- 2 διὰ τὴν μαθηματικὴν
- 2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν
- 2 διὰ τὴν γαλλικὴν.

Εἰς τὴν τρίτην.

- 5 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν
- 5 διὰ τὴν λατινικὴν
- 2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιστημῶν
- 2 διὰ τὴν κατήχησιν
- 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν
- 4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ μαθηματικοφυσικὴν γεωγραφίαν
- 2 διὰ τὴν φυσικὴν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν
- 2 διὰ τὴν γαλλικὴν.

Εἰς δὲ τὴν τετάρτην

- 4 ὥρας διὰ τὴν ἑλληνικὴν
- 4 διὰ τὴν λατινικὴν

- 2 διὰ τὴν θεωρίαν τῶν περὶ τὸν λόγον ἐπιτημῶν
 2 διὰ τὴν ἱστορίαν καὶ γεωγραφίαν
 1 διὰ τὴν κατῆχσιν
 4 διὰ τὴν μαθηματικὴν καὶ κληρικουσιτικὴν
 γεωγραφίαν
 3 διὰ τὴν φυσικὴν, φυσικὴν ἱστορίαν καὶ ἀρχαί-
 τῆς χημείας
 2 διὰ τὴν λογικὴν καὶ αὐτοματὸν γενικὴν εἰσα-
 γωγὴν εἰς τὴν φιλοσοφίαν
 καὶ 2 διὰ τὴν γαλλικὴν
 2 ἐκ τῶν προδιωρισμένων διὰ τὴν ἑλλ. θέλου
 δαπανᾶσθαι εἰς τὴν ἑβραϊκὴν γραμματικὴν
 διὰ τοὺς μέλλοντας θεολόγους, ὅπου μέσα πρὸς
 περὶ αὐτὴν αὐτὴν ὑπάρχου.

Ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἄρας τοῦ ἑλληνικοῦ καὶ λατι-
 νικοῦ μαθημάτων καὶ αἱ τῶν γραπτῶν γυμνασμάτων.

Ἄρθρ. 82.

Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων νὰ
 παραλαμβάνου καὶ ἀνὰ ἕνα βολὴν ἐκ τῶν θεωρητικῶν
 ἐξετασθέντων ὑποψηφίων διδασκάλων, οὗτος συναινέσει
 τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς τῶν γονέων θέλει χρησιμεύει
 εἰς τὸ νὰ ἐπιλαμβάνη τὰ μαθήματα εἰς τοὺς μαθητὰς.

Ἄλλὰ θέλου προτρέψαι καὶ εἰς ἐκάστην τάξιν οἱ
 μᾶλλον ἐπιδιδόντες μαθητὰς νὰ πράττωσιν αὐτὸ τοῦτο
 ἑμισὶ εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν συμμαθητῶν τῶν.

Ἄρθρ. 83.

Ἄλλαι νέαι γλώσσαι καὶ ἰδίως ἡ γερμανικὴ προσέτι
 δὲ ἡ ζωγραφία, βερρὴ καὶ μουσικὴ θέλου διδάσκεισθαι
 εἰς τοὺς ἐπιθυμούντας τοῦτο ἀπὸ ἰδιαιτέρως διδασκά-
 λου, ἀλλὰ μὴ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ παρεμποδίζωνται δι'
 αὐτὸ τὰ λοιπὰ ὡς ἀρεκτα θεωρούμενα μαθήματα, γυ-
 μναστικαὶ ἀσκήσεις θέλου γίνεσθαι τὸ θέρος κατὰ τὰς
 τελευταίας ἄρας μετὰ τὴν μεσημβρίαν, ὅταν ὑπάρχουν
 διακοπαὶ μαθημάτων, θέλει δὲ παρατρεῖσθαι καὶ ἐνταῦθα
 τὸ εἰς τὸ ἀριθ. 14 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέν.

Καθηγὸν τοῦ γυμνασιάρχου εἶναι, ὥστε οἱ σπουδάζον-
 τες νὰ ἰδιαιτέρα ταῦτα μαθήματα νὰ φοιτῶσιν εἰς
 αὐτὰ ἐπίσης τακτικῶς, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ, καὶ νὰ προ-
 λαμβάνωνται καὶ τιμωρῶνται καὶ εἰς αὐτὰ πᾶσα ἀταξία
 καὶ ἰκοῦστος ἑλλειψίς. Παράτρεψις ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸ διά-
 στημα τῆς ἑξαμηνίας δὲν ἐπιτρέπεται ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ.

ΤΜΗΜΑ Χ.

Περὶ διαίρεσως τοῦ σχολιακοῦ ἔτους, παραδοχῆς
 ἐξετάσων, λέξεων τῆς σπουδῆς, καὶ βραβεῖων.

Ἄρθρ. 84.

Τὸ σχολιακὸν ἔτος διαίρεται εἰς τὰ γυμνάσια, ὡς καὶ
 εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρ. 85.

Ἡ παραδοχὴ εἰς τὰ γυμνάσια ἐξαρτᾶται ἀπὸ ἐξέτασιν
 γενομένην πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολιακοῦ ἔτους. Εἰς
 ἕκαστον γυμνάσιον διὰ τῶν ἀπειτούντων νὰ εἰσέλθωσιν
 εἰς αὐτὸ καὶ εἰς τὰ ἑλληνικῶν, εἰς τὰ ἰδιωτικῶν σχο-
 λείων ἐξεργημένους.

Ἄρθρ. 86.

Ἐκαστος ζῆτων νὰ γίνῃ δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον, θέλει
 ἐμφανίζεσθαι εἰς τὸν γυμνασιάρχον, πρὶν τῆς ἀρχῆς τοῦ
 σχολιακοῦ ἔτους, δηλοῦν τὴν ἡλικίαν του, καὶ τὸν τόπον
 καὶ τὸν τρόπον τῶν προτέρων σπουδῶν του.

Ἄρθρ. 87.

Ἡ ἐξέτασις γίνεσθαι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως, ἐμπερι-
 λαμβάνει ὅλα τοῖς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διδασκόμενα,
 καὶ ἐκτελεῖται ἐνώπιον ὄλων τῶν καθηγητῶν τοῦ
 γυμνασίου.

Ἄρθρ. 88.

Ὁ μὴ φανίς ὡς κατέχον τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις
 τῶν εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα διδασκόμενων μαθημάτων,
 δὲν γίνεσθαι δεκτὸς εἰς τὸ γυμνάσιον.

Ἄπαντα τὰ μῆλα τῆς ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς, εἶναι
 ὑπόλογα διὰ τὴν αὐστηράν καὶ ἀμερόληπτον ἐκτέλεσιν
 τῶν ὁρισμῶν τούτων. Περὶ τῆς ἐξετάσεως θέλει συντάτ-
 τεσθαι πρωτόκολλον, καὶ στέλεσθαι εἰς τὴν Γραμματικὴν
 τῶν Ἐκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 89.

Ἐἰς πρὸς τὸν προβιβασμῶν τῶν μαθητῶν εἰς ἀνωτέρας
 τάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα τὰ εἰς τὸν ἀριθ. 27
 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ὁρισθέντα.

Ἄρθρ. 90.

Οἱ ἐπιθυμούντες νὰ λάθωσιν ἀποδεικτικῶν περὶ τῆς
 ἀποτερατώσεως τῶν ἐν τῷ γυμνασίῳ μαθημάτων του
 θέλου καθυποβιβάζεσθαι εἰς γενικὴν ἐξέτασιν, γενομένην
 ἐνώπιον ἐπιτροπῆς, συγκειμένης ὑφ' ὄλων τῶν καθηγη-
 τῶν τοῦ γυμνασίου, προεδριζομένης τοῦ γυμνασιάρχου καὶ
 παρεπισημμένης τῆς Ἐφορίας.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποφασίζει ἀνεκλήτως ἀνὰ πρόβη
 δόξῃ ἢ ὅχι τὰ περὶ ἀποτερατώσεως τῶν μαθημάτων τοῦ
 γυμνασίου ἀποδεικτικῶν.

Ἄρθρ. 91.

Ἡ γενικὴ ἐξέτασις γίνεσθαι προφορικῶς καὶ ἐγγράφως.
 Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάθῃ τὸ ἀνω βῆθην ἀποδεικτικῶν χρε-
 ωστὴν νὰ μεταφράσῃ ἐγγράφως τεμάχιον ἐκ τῆς ἀρχαίας
 ἑλληνικῆς εἰς τὴν νεωτέραν καὶ ἕτερον ὄρθως, κατὰ τῆς γραμ-
 ματικῆς τοῦ κανόνος, τεμάχιον εἰς αὐτοματὸν ἐκ τοῦ ἑλ-
 ληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, νὰ γράψῃ εἰς τὸ ἑλληνικὸν μὲ
 κομψὴν φράσιν καὶ μὴ καθρὰν ὀρθογραφίαν ἑλθεῖσιν τινα
 καὶ νὰ λύσῃ ἐγγράφως προβλήματα τινα τῆς μαθηματι-
 κῆς ἐκ τῶν μερῶν αὐτῆς, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνά-
 σιον. Εἰς τὴν προφορικὴν ἐξέτασιν χρεωστὴν νὰ μεταφράσῃ
 καὶ ἐξηγήσῃ ὄρθως τὶ καθάρλιον ἐκ τῶν λατινῶν κλασι-
 κῶν, τῶν παραδθέντων εἰς τὰς ἀνωτέρας τάξεις, καὶ
 ν' ἀποδείξῃ, ὅτι ἔχει γνώσεις ὄλων τῶν μαθημάτων, ὅσα
 εἶναι προδιωρισμένα διὰ τὰ γυμνάσια.

Ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης ἐξαρτᾶται
 ἡ χορηγία, ἢ μὴ, τοῦ περὶ ἀποτερατώσεως τῶν μαθημά-
 των τοῦ γυμνασίου ἀποδεικτικῶν.

Οἱ μὴ λαβόντες τὸ ἀποδεικτικὸν τοῦτο λαμβάνουσι μόνον ἀποδεικτικὸν τῆς εἰς ἡν ἀνήκον τάξεως, καὶ χρεωστοῦν νὰ ἐπιπαύσῃσιν αὐτήν, τὸ δὲ περὶ τῆς ἐξετάσεως ταύτης συντακτικῶς προτικόλλου πέριται ἰπίως εἰς τὴν ἰσὶ τῶν Ἑκκλησιαστικῶν Γραμματικῶν.

Ἄρθρ. 92.

Οἱ βωλιόμενοι ν' ἀπακτάσῃσι δι' ἰδικαιτέρως σπουδῆς γῶντιν τὸν μὲν κλάσιν, ὅσα διδάσκονται εἰς τὸ γυμνάσιον, χρεωστοῦν, πρὶν εἰσαχθῆσιν εἰς τὴν γενικὴν ἐξέτασιν νὰ φοιτήσῃσιν εἰς τὴν ἢ τάξιν τοῦ γυμνασίου.

Οἱ τοῦτοι, πρὶν γίνεσθαι δεκτοὶ, χρεωστοῦν νὰ ἐμμενέωσιν περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ σχολικοῦ ἔτους εἰς τὸν γυμνασιάρχην, δηλοῦντες τὴν ἡλικίαν καὶ τὰς προτέρως ἰδικαιτέρας σπουδῆς των, καὶ νὰ καθυποβῶλλωνται εἰς προφορικὴν καὶ ἔγγραφον ἐξέτασιν ἐνώπιον τοῦ γυμνασιάρχου καὶ ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου, διὰ νὰ ἀποδείξωσιν, ὅτι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν ἰκανότητα, διὰ νὰ καταταχθῶσιν εἰς ἡν ἤησιν τάξιν.

Ἄρθρ. 93.

Ἢ ἐντὸς τοῦ γυμνασίου πρόσθεσι ἐλέγχεται κυρίως διὰ τῶν ἔγγραφων γυμνασμάτων, τὰ ὅποια οἱ μαθηταὶ συνθέτουσι. Διὰ τοῦτο θέλει γίνεσθαι καθ' ἑξῆς ἀνάστα ἔγγραφοῦς τῆς μεταφράσεως ὑφ' ἑαυτῶν τῶν μαθητῶν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ εἰς τὸ λατινικόν, καὶ ἐκ τοῦ λατινικοῦ εἰς τὸ ἑλληνικόν, ἢ ἀπὸ κειρῶν εἰς κειρῶν σύνθεσις τῆς εἰς τὸ ἑλληνικόν, καθέκαστον μὲν θέλει διδασθῆναι εἰς τοὺς μαθητὰς ἀνά μίαν ἔγγραφον πρόστασις ἰσ τῆς μαθηματικῆς καὶ τῆς γαλλικῆς, καθέκαστον δι' ἐκκαθῆσιν ἐκ τῆς ἱστορίας, καὶ εἰς τῆς ἀνωτέρας τάξεως ἐκ τῆς λογικῆς καὶ τῆς φιλοσοφίας. Περὶ κατ' ἑκαστοῦ, φυσικῆς, χημείας καὶ πρακτικῆς ἱστορίας, δὲν θέλουσι γίνεσθαι ἔγγραφα γυμνασμάτων, ἀλλ' ἢ περιόδως θέλει προσδιορίζεσθαι κατὰ τὰς προφορικὰς ἐξετάσεις, τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ περὶ τῆς ἑβραϊκῆς.

Ἄρθρ. 94.

Καὶ τὸν διδάσκαλον ἔχει ἀνατεθειμένον νὰ προσδιορίσῃ τὴν ἀξίαν τῶν γυμνασμάτων τούτων παραβάλλοντάς τε σπράγματα ἢ τὰ προτερήματα αὐτῶν, καὶ κατ' αὐτὰ νὰ προσδιορίσῃ τὴν ταξίν τῶν μαθητῶν μεταξὺ των, ὡς πρὸς τὴν ἰσότητα αὐτῶν περίουον τόσο γενικῶς ὅσον καὶ εἰδικῶς δι' ἑκαστον μᾶθμῶν ἰσχύουσι οἱ ὅροι τοῦ ἀρθ. 23 περὶ ἑλληνικῶν σχολείων.

Ἄρθρ. 95.

Καὶ εἰς τὰς τοῖς πρώταις τάξεσι τοῦ γυμνασίου ὡς καὶ εἰς τὰ ἑλληνικὰ σχολεία, θέλουσι γίνεσθαι ἐξετάσεις, εἰς τὸ τέλος ἐκείτης ἰσχυρῆς καὶ ἐκαστου ἔτους.

Ἄρθρ. 96.

Ὡς πρὸς τὴν ἰσότητα καταλόγου θέλει ἐνεργεῖσθαι ὡς εἰς τὰ γυμνάσια ὅπου διετάχθη ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεία εἰς τὸ ἀρθρ. 23 ὁμοίως καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων εἰς τοὺς ἀρισταύσαντας, θέλει ἐνεργεῖσθαι κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἀρθρ. 23.

Ἄρθρ. 97.

Ὡς πρὸς τὰ ἀποδεικτικὰ ἰσχύουσι καὶ εἰς τὰ γυμνάσια τὰ εἰς τὸ 30 ἄρθρον περὶ ἑλλήνων σχολείων ὁροῦσθέντα.

ΤΜΗΜΑ XI.

Περὶ τῶν καθηγητῶν.

Ἄρθρ. 98.

Οἱ ἐπιθεμούντες νὰ διορισθῶσιν καθηγητὰ εἰς γυμνάσιον χρεωστοῦν τοῦ λοιποῦ ν' ἀποδεικνύουσι ὅτι ἰσπούδασαν εἰς τὸ πανεπιστήμιον, εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἰπιστημῶν, καὶ νὰ καθυποβῶλλωνται εἰς θεωρητικὴν καὶ πρακτικὴν ἐξέτασιν.

Ἄρθρ. 99.

Ἢ θεωρητικὴ ἐξέτασις γίνεσθαι εἰς τὴν πρώτουςαν τοῦ κράτους, ὡς καθέδραν τοῦ πανεπιστημίου, ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς, ἐπὶ τούτου διοριζομένης παρὰ τῆς Γραμ. τῶν Ἑκκλησιαστικῶν.

Ἀπὸ ἐπιτείνεται κατὰ μέρος, μὲν προφορικῶς, κατὰ μέρος δὲ ἔγγραφως. Εἰς ὅλα τὰ εἰς τὴν σχολὴν τῶν γενικῶν ἰπιστημῶν διδάσκόμενα ἀντικείμενα, ὅσον ἡ γῶνσις ἀπαίτεται ἀπὸ καθηγητῶν γυμνασίου.

Ἄρθρ. 100.

Κατὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἐξετάσεως ταύτης δίδεται ἡ ἀπόδειξις ἐξώρου, ἀρίστου ἢ καλοῦ γῶσεως δια ἑστίν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου εἰς ἑκαστον ὑποψήφιον.

Ἢ ἀπόδειξις αὐτὴ προσδιορίζεται κυρίως κατὰ τὴν γῶσιν καὶ ἰκανότητα τοῦ ὑποψήφιου εἰς τὰς ἀρχαίας γλώσσας ἢ ἰδίως εἰς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ.

Ὁ μὴ λαβὼν τὴν σημειῶσιν καλοῦν τοῦλάχιστον γῶσεων θεωρεῖται ὡς μὴ ἀνηκόντως προπαρασκευασμένος, διὰ νὰ λαβῇ διδακτικὴν θέσιν εἰς γυμνάσιον.

Ἄρθρ. 101.

Περὶ τῆς ἐξετάσεως καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς συντάσσεται ἑμμεριστατομένης προτικόλλου, ὑπογράφεται ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἢ καθυποβῶλλεται εἰς τὴν Γραμματικὴν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν, ἧς κατ' αὐτὸ ἐκδίδει τὰς περὶ ἰκανότητος ἀποδείξεις.

Ἄρθρ. 102.

Μετὰ τὴν θεωρητικὴν ἐξέτασιν θέλει προτοιμαζέσθαι ὁ ὑποψήφιος διὰ διευτῆς πράξεως εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπιτήγελμα εἰς ἄλλαν ἐξέτασιν πρακτικὴν.

Ὡς πρῶτις θέλει θεωρεῖσθαι ἡ ἀσκησις αὐτοῦ εἰς τὸ διδάσκειν τὰ ἐν τοῖς γυμνασίοις παραδιδόμενα, εἴτε ὡς βοηθὸν εἰς γυμνάσιον, εἴτε ὡς διδασκαλοῦ εἰς ἰδιωτικὸν εκπαιδευτικὸν κατάστημα, εἴτε καὶ μόνον ὡς ἰδιωτικὸν διδασκαλοῦ.

Ἄρθρ. 103.

Ἢ πρακτικὴ ἐξέτασις θέλει γίνεσθαι ἐπιτεῖσις εἰς τὴν πρώτουςαν τοῦ κράτους προφορικῶς ἢ ἔγγραφως, ἐνώπιον ἐπιτροπῆς διοριζομένης ἀπὸ τῶν Γραμματικῶν τῶν Ἑκκλησιαστικῶν.

Ἄρθρ. 104.

Εἰς τὴν πρακτικὴν ἐξέτασιν ἀπαιτεῖται πρὸ πάντων, ὡς ὁ ὑποψήφιος, νὰ παραδίῃ τοὺς κλασσικοὺς συγγραφεῖς ἢ τὸ μαθηματικὸν μᾶθημα ἀκριβῶς καὶ καταλλήλως, καὶ νὰ δύναται νὰ ἀναπτύσῃ καὶ νὰ ἐκθέτῃ τὰς ἰδέας του μὲ σειρὰν καὶ σαφῆνειαν, νὰ ἀπαγγέλλῃ καὶ νὰ προσφῆται μετ' ἐμβριθείας καὶ ζωηρότητος, καὶ νὰ ἔχῃ φράσιν καθαράν, ἀκριβῆ καὶ εὐκόλως καὶ κληρὴν προφορὰν εἰς τὴν μητρικὴν του γλῶσσαν.

Ἄρθρ. 105.

Δι' ἀποδείξεις περὶ τῶν ἐξετάσεων τούτων ὡς καὶ περὶ τῶν θεωρητικῶν ἐξετάσεων, περὶ ὧν πραγματεύεται τὸ ἄρθρ. 31.

Ἄρθρ. 106.

Ὁ διορισμὸς ὅλων τῶν καθηγητῶν τοῦ γυμνασίου γίνεται διὰ Βασιλ. ἀποφάσεων, οὐδαμῶς δὲ προτείνεται, ἀν ὑπάρχουν περὶ τῆς ἠθικότητος ἢ θρησκευτικότητος αὐτοῦ ἀμειβολία.

Ἄρθρ. 107.

Οἱ μισθοὶ τῶν καθηγητῶν εἶναι 200 δραγμαὶ κατὰ μῆνα. Ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐνταῦθα οἱ αὐτοὶ εἰς τὸ ἄρθρ. 41 περιεχόμενοι ὁρισμοὶ περὶ τῶν διδασκαλῶν τῶν ἑλλαν. σχολείων, μὴ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ μισθὸς ἐνὸς καθηγητοῦ γυμνασίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰς 300 δραγμαίς. Ὁ γυμνασιάρχης λαμβάνει καὶ ἐπιμίσθιον 50 δραμῶν ἀξενούμενον ἐπίσης κατὰ πενταετίαν κατὰ ἕν δέκατον χωρὶς ὁμῶς νὰ ὑπερβῇ τὰς 100 δραγμαίς.

ΤΜΗΜΑ XIII.

Περὶ ἐνταξίης ἢ πειθαρχίας.

Ἄρθρ. 108.

Περὶ ἐφορειῶν καὶ τῆς πειθαρχίας εἰς τὰ γυμνάσια ἰσχύουν τὰ περὶ ἑλληνικῶν σχολείων ρηθέντα, ἢ ἐπομένως ἐφαρμόζονται καὶ ἐνταῦθα πληρέστερα τὰ ἄρθρα 42 μέχρι 49.

Ἄρθρ. 109.

Ὁ γυμνασιάρχης συνεννοούμενος μετὰ τῶν λοιπῶν καθηγητῶν θέλει συντάττει κανονισμοὺς ἀναλόγους μὲ τὰς ἀνάγκας τῶν μαθητῶν, καὶ τὰς σφύσεις τοῦ τόπου ἢ τοῦ καταστήματος ὑποχρεούσας δὲ τοὺς μαθητὰς εἰς τήρησιν τακτικοῦ τρόπου ζωῆς, καὶ θέλει τοὺς ἐφαρμόζει λαβῶν τὴν ἔγκρισιν τῆς ἐπιτ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν.

Ἄρθρ. 110.

Δυσχερῆς περιστάσεις καὶ ἀντικείμενα σπουδαῖα ὡς εἰς X. διατάξεις περὶ κανονισμοῦ διδασκτικῶν μεθόδων, θέλουσιν καθυποβαλλῆσθαι εἰς τὸ συνέδριον τῶν καθηγητῶν, τοὺς ὅποιος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ συγκαλῆ τρὸς τοῦτο ὁ γυμνασιάρχης ὁσάκις τὸ κρίνει ἀναγκαῖον δύναται ὁ ἀρ-

τὸς νὰ προσκαλῆ εἰς τὰς συζητήσεις ταύτας καὶ τὴν ἐφορειάν.

ΤΜΗΜΑ XIII.

Περὶ ἐπισκέψεων.

Ἄρθρ. 111.

Καὶ τὰ γυμνάσια θέλουσιν ἐπισκέπτεσθαι κατ' ἔτος ἐπιτροπῆ ἐκλεγόμενα ἀπὸ τῆν Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν μεταξὺ τῶν καθηγητῶν τῆς σχολῆς τῶν γενικῶν ἐπιστημῶν. Περὶ αὐτῶν ἰσχύουν οἱ ὁρισμοὶ τῶν ἄρθρ. 60, 61 καὶ 62 ὡς πρὸς τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα.

Ἄρθρ. 112.

Χρέος τῶν ἀνίκοντος διοικητοῦ εἶναι νὰ ἐπαγρυπνῇ ἐπὶ τοῦ γυμνασίου κατὰ τὰ ὑπάρχοντα διατάγματα.

Ἄρθρ. 113.

Ὁ αὐτὸς χρεωστῆ μετὰ τὸ τέλος ἐκάστου σχολιακοῦ ἔτος νὰ δέχεται τὰς ἀναφορὰς τοῦ γυμνασιάρχου καὶ τῆς ἐφορείας περὶ τῆς καταστάσεως καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ καταστήματος κατὰ τὸ ἄρθρ. 32 καὶ 35 καὶ νὰ πέμπῃ αὐτάς συνθευμέναις μὲ ἔκθεσιν καὶ προτάσεις ἀπὸ μέρος του πρὸς τὴν ἐπιτ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν.

ΤΜΗΜΑ XIV.

Περὶ τῶν ἰδιωτικῶν διδασκτικῶν καταστημάτων.

Ἄρθρ. 114.

Ἰδιαιτέρην διδασκαλίαν σκοποῦν ἔρυσσιν νὰ ἀναπληρῶσιν τὴν δημοσίαν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, καὶ τῶν γυμνασίων καὶ ὅχι ἄλλως νὰ βοηθῇ τὰ δημοσία ταῦτα καταστήματα δὲν δύναται νὰ ἀναλάβῃ οὐδαμῶς ἀνευ ἀδείας τῆς ἐπιτ. τῶν Ἐκκλ. Γραμ. ἐκτός τῶν δημοσίων διδασκάλων εἰς τὰ ἀνω ρηθέντα καταστήματα τῶν βοηθῶν αὐτῶν καὶ τῶν ὑποψήφιων, ὅσοι ἔγουν τὴν ἀδειαν ἢ ἀσκῶνται πρακτικῶς.

Ἄρθρ. 115.

Ὅπου ἡ Κυβέρνησις δὲν ἐσύσσης ἑλληνικῶν σχολείων, δύνονται δῆμοι ἢ ἰδιώται νὰ συστήσωσιν τοῦτοσιν, ἢ καὶ τάξεις τινὰς γυμνασίου ἐξ ἰδίων ἀναλωμάτων.

Ἄλλ' ὁ ὀργανισμὸς αὐτῶν χρεωστῆ, νὰ ᾖ κατὰ πάντα ὁμοίομορος μὲ τὸν τῶν ἑλληνικῶν σχολείων τοῦ κράτους καὶ τὸν τῶν ἀντιστοιχοῦσων τάξεων τοῦ γυμνασίου, τὸσον ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸν, ὅσον καὶ τὰς ἀπαιτούμενας ἀπ' αὐτὸν ἰδιότητας καὶ πρὸς τὴν διάταξιν τῶν μαθημάτων καὶ τῶν διδασκτικῶν βιβλίων.

Ἄρθρ. 116.

Διὰ σύστασιν ἰδιωτικοῦ διδασκτικῶν καταστήματος προσδιορισμένου ἢ ἀντικαταστήσῃ ἑλληνικῶν σχολείων ἢ γυμνασίου ἀπαιτεῖται ἢ ἔγκρισις τῆς ἐπιτ. τῶν Ἐκκλ. Γραμματειῶν, διδομένη ἀφ' ἑρωτηθῆ ἢ ἀστονομικῆ ἀρχῆ καὶ ἢ ἀκουσθῆ ἢ γνώμη τοῦ ἀνίκοντος γυμνασιάρχου εἰς τὸν ἑσπῶν θέλει ἀνατιθεῖται ἢ ἄμεσος αὐτοῦ ἐπιτήρησις.

ΤΜΗΜΑ XV.

Γενικοί ἀποτελεῖς τοῦ ὅρισμοῦ.

Ἄρθρ. 117.

Ἄπαντα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα καὶ ὅσα γυμνάσια δὲν ἔχουν τὸν ἀριθμὸν τῶν τάξεων πλήρη θέλουσιν διατρεῖσθαι ἀπὸ ἑκῆς ἡ περισσοτέρους, δέμιους.

Ἄλλα μαγιστοὺ αὐτοὶ ν' ἀποκτήσῃσι τ' ἀναγκαῖα μέρη θέλουσιν γίνεσθαι τὸ ἔξοδα αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικῶν ταμείου κατὰ τὰς ὑφιστάμενας λογιστικὰς διατάξεις, τὰ πλήρη γυμνάσια ὡς γενικά ἐκ παιδευτικὰ καταστήματα θέλουσιν εἶσθαι εἰς μέρος τοῦ ἐκκλησιαστικῶν ταμείου.

Ἄρθρ. 118.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων, ἡ καθηγητὰ τῶν γυμνασίων, ὅσοι μετὰ δεκαετῆ ἀμειπτον καὶ λυσίτελῃ ὑπηρεσίᾳ κατέστησαν ἀκούσιως ἀνίκανοι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετήσῃσι, θέλουσιν λαμβάνειν σύνταξιν, τὴν δὲ δευτέραν δεκαετίαν τὸ ἕμισυ, τὴν τρίτην δεκαετίαν τὰ 2/3, τὴν 4^η τὰ 4/5 καὶ τὴν 5^η ὁλόκληρον τὸν μισθὸν τῶν ὡς σύνταξιν μαγιστοῦ τῆσδε καὶ αὐτὸς εἰς ἐνέργειαν ἢ ἂν τοῦτο δὲν συμβῆ πλέον, διὰ βίου.

Ἄρθρ. 119.

Διὰ τὰς χρεῖς, ἡ ὄρανα τῶν ἀποθανόντων διδασκάλων καὶ καθηγητῶν θέλει συστήθῃ ἰδιαιτέρου ταμείου συντάξεων. Εἰς τὸ ταμεῖον τοῦτο δίδονται ὡς προειρηθέντα.

α) Τὸ δικαίωμα τῆς ἔγγραφῆς τῶν μαθητῶν συνιστάμενον διὰ μὲν τὸ ἑλληνικὸν σχολεῖον εἰς 3, διὰ δὲ τὸ γυμνάσιον εἰς 5 δρ. δι' ἕκαστον.

β) Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποδεικτικοῦ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν μαθημάτων συνιστάμενον διὰ μὲν τὰ ἑλλ. σχολεῖα ἐκτός τοῦ χαρτοσήμου εἰς 1, διὰ δὲ τὰ γυμνάσια εἰς 3 δρ.

γ) α) 0/10 συνισφορὰ ἀπὸ τῶν τακτικῶν μισθῶν τῶν διδασκάλων καὶ καθηγητῶν.

δ) Ἀγαθοεργαὶ συνισφοραὶ.

ε) Τὰ πειθαρχικὰ πρόστιμα τὰ εἰσπραττόμενα ἀπὸ τῶς διδασκάλου.

ς) Δι' συνισφορὰς τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 120.

Ἡ σφραγὶς τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ τῶν γυμνασίων φέροι τὰ ἡμέτερα παράσημα ὡς ἐπὶ τῶν ἀργυρῶν νομίσματων μὲ τὴν περιγραφὴν πρὸς δὲ μὲν τὰ πρῶτα «Βασιλεῖος ἑλληνικῶν σχολείων» τὸ μέρος, ὅπου εὐρίσκειται, διὰ δὲ τὰ δεύτερα «Βασιλεῖος γυμνασίων» τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκειται.

Ἄρθρ. 121.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλληνικῶν σχολείων ἔχουν βαθμὸν

γραμματικῶς διοικητῶν, ὁ σχολάρχης ὑπουργ. γραμματικῶς 6^η τάξεως, οἱ καθηγητὰ γυμνασίων ὑπουργ. γραμματικῶς 4^η τάξεως καὶ ὁ γυμνασιάρχης ὑπουργ. παρόδου, ἀλλὰ προηγούνται αὐτῶν ὁ γραμματικῶς τοῦ διοικητοῦ καὶ τὸ προσωπικὸν τῶν γραμματικῶν. Περὶ τοῦτῃ αὐτῶν θέλει ἐκδοθῆ ἰδιαιτέρου διατάγμα.

Ἄρθρ. 122.

Οἱ διδάσκαλοι τῶν ἑλλ. σχολείων καὶ οἱ καθηγητὰ τῶν γυμνασίων ὀρίζονται ἐνώπιον τοῦ ἀνήκοντος διοικητοῦ.

Ἄρθρ. 123.

Ἐκτός τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν διατάξεων περὶ διδασκάλων βιβλίων διατάσσεται, ὡς τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν βιβλία εἰς τὰ ἑλλ. σχολεῖα καὶ γυμνάσια, νὰ ἴναι ἐντελῶς ἐκδομένη. Διὰ τοῦτο τὰ πρὸς διδασκαλίαν καὶ ἀνάγνωσιν εἰς τὰ ἑλλ. σχολεῖα καὶ γυμνάσια εἰσαχθῶσόμενα βιβλία, συμφώνως μὲ τὸ παρὸν σχέδιον, θέλουσιν προσδιορισθῆ ἀμέσως διὰ τῆς πρὸς ἐκπαγωγὴν αὐτῶν συστήσεως ἐπιτροπῆς καὶ μετὰ προηγουμένη ἐγκρίσεως θέλουσιν δημοσιεῖσθαι διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 124.

Ὡς πρὸς τὰς συντάξεις τῶν ὄσων σκοπὸν ἔχουν νὰ δοθῶσιν εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα εἰς τὰ ἑλλ. σχολεῖα καὶ τὰ γυμνάσια ἐλάβομεν ἤδη τὴν ἀνήκουσαν φροντίδα διὰ τοῦ ὑπὸ σημερινῆς ἡμερομηνίας ἡμετέρου διατάγματος καὶ περὶ συντάξεων χορηγητέων ἀκόμη ἀνολόγως τῶν δυναμῶν τοῦ ἐκκλησ. καὶ γεν. ταμείου καὶ εἰς ἄλλους διακρινόμενους καὶ πτωχοῦς μαθητὰς γυμνασίων θέλουσιν ἐπίσης λαμβῆ ἕκαστος τὸ ἀνήκοντα μέτρο.

Ἄρθρ. 125.

Ὁ παρὸν κανονισμὸς θέλει ἐτελεσθῆ ἐν καθάρῃ λαμβανόμενων ἀνηκούτως ὑπ' ὄψιν τῶν ἰδιαιτέρων περιπτώσεων ἕκαστου τῶν διδασκάλων καὶ ἰδίως ὡς πρὸς τὰς γνώσεις αὐτοῦ κτλ.

Ἄρθρ. 126.

Εἰς τὴν ἡμετέραν ἐπὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κ.τ.λ. Γραμματικῶν τῆς Ἐπικρατίας ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἡ ἐτελέσεις τοῦ παρόντος διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ιαν.) 1837.

Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαιτέραν διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως
Τῶ Ἑταιρικῶν Συμβούλιου,
ΑΡΜΑΝΣΗΡΙΟΥ, ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ, ΣΤΑΛΑΤΟΥ, ΑΝΘΩΝ ΜΑΚΡΟΚΑΛΩ,
Α. Γ. ΚΡΕΤΣΗΣ, Γ. ΛΑΒΡΑΝΘΗ

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ὑποτρόφων ὑψηλῶν διὰ τὰς διδασκαλικὰς θέσεις.

Ο Θ Ω Ν

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ μορφώσωμεν δὲ καὶ τοὺς ἀναγκαίους καθηγητὰς διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐκπαίδευσιν διατάξωμεν, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τῆς συστάσεως ἐπιτροπῆς διὰ τὸν ὄργανισμὸν τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως, ἐπὶ τῇ προτάσει καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου Ἐκπαίδευσως Γραμματείας, καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1.

Διὰ μὲν διδασκαλῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων διορίζονται εἰς τὰ γυμνάσια τριάκοντα συντάξεις ὑποτρόφων, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων καὶ διὰ τοὺς τοὺς πανεπιστημίου, διορίζονται δώδεκα συντάξεις ὑποτρόφων εἰς τὸ πανεπιστήμιον.

Ἄρθρ. 2.

Αἱ συντάξεις διὰ τοὺς καθηγητὰς τῶν γυμνασίων διατάσσονται εἰδικῶς εἰς τὴν σχολὴν (facultet) τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, αἱ δὲ διὰ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου τοιούτοτρόπως, καθὼς ἀπαίτει ἡ χρεὴ τῶν σχολῶν καὶ ἡ ποιότης τῶν ὑποψηφίων συγγεφέ.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ ὑπότροφος τοῦ γυμνασίου λαμβάνει κατὰ μῆνα δραχμῶν 45, ὃ δὲ τοῦ πανεπιστημίου 60 δραχμῶν ἐκκλησιαστικοῦ ταμείου.

Ἄρθρ. 4.

Ἐὰν δὲν δύνανται νὰ δοθῶσι πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὰ γυμνάσια ὅλαι αἱ συντάξεις τότε εἶναι συγχωρημένον νὰ δίδονται καὶ εἰς μαθητὰς ἰδιωτικῶν σχολείων, εἰς τὰ ὅποια μὲν ἔγκρισιν τῆς κυβερνήσεως διδάσκονται τὰ ἀνάλογα μαθήματα.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ ἄρθρ. 1 προσδιορισθεῶν συντάξεων συμπληροῦται πάντοτε κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῶν ἐπὶ τῷ ἀρμόδιῳ διδασκτικῷ καταστήματι ἐξερχόμενων ὑποτρόφων ὑστεριώτερα ἢ μὲν, δηλ. εἰδῶς ἀφ' οὗ συμμορῆ τὸ ἀνάγκαιον προσωπικὸν τῆς ἐκπαίδευσως θέλουν περισταθῆ πάλιν εἰς τὸ πραγματικῶς ἀναγκαίον.

Ἄρθρ. 6.

Συντάξεις εἰς τὰ γυμνάσια ἢ ἰδιωτικὰ σχολεῖα δύνανται μόνον εἶναι οἱ μαθητὰὶ νὰ λάβωσιν, ὅσοι διήνυσαν τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον καὶ τὴν πρώτην τάξιν τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς τὴν σπουδῆν των εἶναι ἄποροι καὶ καθορᾶ ἀμέμπτου διαγωγῆς, καὶ ἀποφασίζονται, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῆς σπουδῆς των θέλουσιν ἀναδεχθῆ

διδασκαλικὴν θέσιν. Ἡ σύνταξις εἰς τὸ πανεπιστήμιον δίδεται διὰ μὲν τοὺς σχηματισθησομένους καθηγητὰς τῶν γυμνασίων, εἰς ὅσοι ἐτέλεισαν τὰ μαθήματα τοῦ γυμνασίου καὶ διεκρίθησαν εἰς αὐτὰ, διὰ δὲ τοὺς καθηγητὰς τοῦ πανεπιστημίου, εἰς τοὺς ὅσοι ἔσχον καὶ περιπλέον ἐξέτασιν εἰς τὰ μαθήματα τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου διὰ τὰς γενικὰς ἐπιστήμας, καὶ ἔλαβον βαθμῶν πρῶτον, προσαποδεικνύοντες ἐνδεῖαν καὶ καλοῦσθ διαγωγὴν.

Ἄρθρ. 7.

Ὅτι τῶν μαθητῶν θέλει νὰ παραδεχθῆ ὡς ὑπότροποι, πρέπει 4 ἐβδομάδας πρὸ τῆς ἐναρξῆς τοῦ διδασκτικῶ ἔτους νὰ δώσῃ ἀμέσως εἰς τὴν ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν τὴν αἰτίσιν του συνωδεμένην τρυγορέως καὶ μὴ ἀντίτυπα ἀποδεικτικὰ τῆς σπουδῆς του, τῆς πενίας καὶ τῆς διαγωγῆς του, ἔπειτα καὶ τῶν ἰδιαιτέρων ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τοῦ πανεπιστημίου, καὶ νὰ ὑποσχεθῆ ἐν αὐτῇ συγγράμῳ, ὅτι μετὰ τὴν τελείωσιν τῶν μαθημάτων του, θέλει ἀφιερωθῆ εἰς τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα.

Οἱ παρὰ τῆς ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν γνωμοδοτηθέντες θέλουσιν μᾶς προτείνεσθαι ἱερομένους πρὸς ἔγκρισιν. Αἱ συντάξεις δὲ δεῖσι θέλουσιν ἐργασθεῖσθαι πᾶσαν ἔξαμηνίαν ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν παρὰ τὸν ὑπότροφον καθυποβληθησομένων εἰς τὴν Γραμ. τῶν Ἐκκλησιαστικῶν ἀποδεικτικῶν τῶν ἐξετάσεων περὶ τῆς προῦθ τῆς σπουδῆς των καὶ περὶ τῆς διαγωγῆς των, διὰ νὰ ἐξακολουθοῦν νὰ τὰς λαμβάνωσιν ἐκ νέου.

Ἄρθρ. 8.

Οἱ ὑπότροφοι εἶναι ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίστασιν τῶν διδασκαλῶν των, οὗτοι λατῶν θέλουσιν φανεροῖς βῆταις εἰς τὰ καθ' ἔξαμηνίαν ἐκδιδόμενα εἰς τοὺς ὑπότροφους ἀποδεικτικὰ τῶν ἐξετάσεων, εἰ, ὃ περὶ οὗ ὁ λόγος εἶναι ἄξιως νὰ ἀπολαμβάνῃ καὶ περαιτέρω τὴν ἐνέργειαν τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρ. 9.

Καθὼς δὲ ἀφορᾷ τοὺς ὑπότροφους τῶν ἰδιωτικῶν σχολείων προσδιορίζεται, ὅτι τὰ μαθήματα τῆς σπουδῆς των κανονίζονται κατὰ τοὺς ὀργανικοὺς ἔρμους τῆς ἀνωτέρας ἐκπαίδευσως παρὰ τῆς ἐπι τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμματειῶν, καὶ ὅτι οἱ ὑπότροφοι θέλουσιν κάμνει εἰς τὰ πλησιέστατα γυμνάσια τὰς ἔξαμηνίας ἐξετάσεις των διὰ νὰ λάβωσι τὰ εἰς τὸ ἄρθρ. 8 κανονίζόμενα ἀποδεικτικὰ.

Ἄρθρ. 10.

Προσδιορίζεται βῆταις, ὅτι εἰν ὁ ὑπότροφος δὲν δύνανται νὰ προεῖδασθῆ κατ' ἔτος εἰς μίαν ταξίν ἀνωτέραν, ὡς μὴ ἐπιμελούμενος προσκόντους, παύει ἢ σύνταξις του καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλον ἀξιώτερον ἐκ τῆς αὐτῆς τάξεως ἀφ' οὗ οὗτος εἰδῶς τὰ ἀποδεικτικὰ του καὶ λαβῆ τὴν ἔγκρισιν.

Ἄρθρ. II.

Ἐκαστος ὑπότροφος, ὅστις ἔδωκε τὴν ὑπόσχεσιν νὰ ἀκολουθήσῃ τὴν διδασκαλικὴν τάξιν, εἶναι ὑπότροφος μετὰ τὴν τελεσίωσιν τῶν μαθημάτων του νὰ ἀναδειχθῆ ἐκείνῃ τὴν διδασκαλικὴν θέσιν, ἣτις τοῦ δίδεται ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ εἰς αὐτὴν τολύχιστον τρία ἔτη μὲ τὸν μισθὸν τῆς θέσεως ταύτης, εἰδὲ μὴ νὰ ἐπιστρέφῃ ὅλην τὴν χρηματικὴν βοήθειαν, τὴν ὁποίαν ἐλάμβανεν ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν εἰς τὸ διάστημα τοῦ καιροῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἐσπούδᾶς ὡς ὑπότροφος.

Ἄρθρ. 12.

Οἱ ὑπότροφοι οὗτοι θέλουσιν λαμβάνειν δωρεάν καὶ τὰ διὰ τὴν σπουδὴν των ἀναγκαζία διδασκαλικά βιβλία ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν διὰ λογαριασμὸν τῆς καταστάσεως τῆς δημοσίου ἐκπαίδευστος; καὶ θέλουσιν εἶσθαι ἐλεύθεροι καὶ ἀπὸ τὴν πληρωμὴν τῶν διδάκτρων εἰς τὸ πανεπιστήμιον (honoraires).

Ἄρθρ. 13.

Ὅσα άτομα προσδιορίσθησαν διὰ θέσιν καθηγητῶν τοῦ πανεπιστημίου, δύνανται κατὰ τὴν τελεσίωσιν τῆς εἰς τὸ πανεπιστήμιον σπουδῆς των νὰ ἐγκαταλείψωσι νὰ λαμβάνωσι τὴν σύνταξιν των ἀνεπησήμενην εἰς 80 - 100 δρ. κατὰ μῆνα διὰ νὰ ἐπισκεφθῶσιν ἐξωτερικὰ πανεπιστήμια ἢ νὰ ἐπιχειρηθῶσι περιηγήσασθαι σπουδαίας εἰς διάστημα δύο ἐτῶν, ἀλλὰ πρέπει προλαβόντως διὰ νὰ εὐχαριστήσωσιν ἱκανῶς τὴν σχολὴν τοῦ πανεπιστημίου, νὰ συγγράψωσι διατριβὴν τινα σπουδαίαν καὶ νὰ διαφλο-

νεύσασιν δημοσίᾳ ἐν τῇ αἰδοῦσῃ τοῦ πανεπιστημίου, τὰς θέσεις, αἱ ὁποῖαι θέλουσιν προβληθῆ εἰς αὐτοὺς, καὶ νὰ διακριθῶσιν ἐνταῦθα καὶ ν' ἀποδεικνύωσι νομίμως κατὰ πάσαν ἐξικμησίαν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Γραμμάτων περὶ τῆς ἐγκαταλείψεως; τῆς σπουδῆς των καὶ τῆς ἐπιστημονικῆς περιηγήσεώς των.

Ἄρθρ. 14.

Προσδιορίζομεν διὰ τούτου ἰδιαίτερος ἔστι, ἴσως οὕτως τῆς εὐφύας καὶ τῶν ἀποδεικτικῶν, δίδεται ἡ προτίμησις εἰς τοὺς υἱοὺς τῶν ἐχόντων ἰδιαίτερας ἐκδουλεύσεις πρὸς τὴν πατρίδα πατέρων.

Ἄρθρ. 15.

Ἡ ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίου ἐκπαίδευστος Γραμματεία παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἀκτέλειᾳ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 31 Δεκεμ. 1836 (12 Ἰαν.) 1837.

*Ἐν ὀνόματι καὶ κατ' ἰδιαίτερον διαταγὴν τῆς Ἀυτοῦ
Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως,
Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον,
ARMANSHERT, I. ΡΙΖΟΣ, ΣΜΑΥΤΣ, ΔΡ. ΜΑΝΣΟΛΑΣ,
Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Γ. ΛΑΞΣΑΝΗΣ.*